

Finnish
Taking Sides With Jesus
62-0601

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Olla Jeesuksen puolella

Jeffersonville, IN, USA

1.6.1962

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Beelerin, ja kaikkien näiden veljien täällä, Herra, ja veli Nevillen, ja jokaisen meidän yllämme, Herra. Me rukoilemme, että Sinun siunauksesi hymyilisivät yllämme, että Sinun armosi olisi kaikki, mitä me tarvitsemme, Herra, jatkaaksemme eteenpäin.

Ja älkäämme me koskaan unohtako tätä pientä huomautusta tänä iltana. Vaikka tuo pieni nainen seiso siellä tietämättä, mikä loppu tulisi olemaan. Mutta Jeesus tarvitsi huolenpitoa, ja hän antoi sitä Hänelle. Kyllä, pesemällä Hänen jalkansa, tehden jotakin, mitä nuo, jotka jopa väittivät olevansa Hänen palvelijoitaan, olivat jättäneet tekemättä, ja he yrittivät tehdä pilaa Hänestä, mutta tuo nainen teki Hänelle palveluksen odottamatta palkkiota. Ja mitään suurempaa ei olisi voitu antaa.

²⁸² Jumala, voikaamme me tehdä samoin, vain painaa eteenpäin ja tehdä palvelus Jumalalle. Ja kaikki mitä me haluamme, Herra, on kuulla tuona päivänä: “Se oli hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelijani. Mene Herrasi iloon, joka on valmistettu sinulle maailman perustamisesta asti.” Jumala, suo meidän tehdä se ja pitää yhteys toistemme kanssa. Ja voikoot Pyhä Henki olla kansaamme ja opastaa meitä ja ohjata meitä kaikessa siinä, mitä me teemme, ja antaa meille pitkän elämän, ehkä jos se on mahdollista, nähdäksemme Herran Jeesuksen tulemuksen. Me pyydämme sitä Hänen Nimessään. Aamen.

Siunattu olkoon side, joka sitoo

Sydämemme yhteen kristillisessä rakkaudessa.

Sukulaismielten yhteys

On tuon ylhäällä olevan kaltainen.

Kun me erillemme eroamme,

Se antaa meille sisäistä tuskaa.

Mutta me olemme yhä yhdistetyt sydämessä,

Ja toivomme tapaavamme jälleen.

²⁸³ Raamattu sanoo, että he lauloivat virren ja menivät ulos. Jumala siunatkoon teitä nyt, kunnes näen teidät jälleen sunnuntaiaamuna, jos Herra tahtoo. Näkemiin.

²⁸⁴ Jim, minulla ei tullut tervehdittyä sinua tänä iltana. Jumala siunatkoon sinua. Herra siunatkoon sinua.

Olla Jeesuksen puolella

¹ Joku paikka Louisvillessa, jossa te syötte, ja sitä kutsutaan nimeltä, hetkinen, Ravintola Dogpatch. Kun joku syö siellä, he ottavat tuosta rahasta, jonka te annatte heille, kymmenykset ja lähettävät sen seurakunnalle. Se on jossakin 319 West Jefferson kadulla. Arvelen Billyn asettaneen sen tänne, niin että he voisivat nähdä sen. Se on valtavan hienoa.

² Nyt veljet, minä en tunne teidän miestenkokoustenne ohjelmaa, mitä te teette, ja mitä tapahtuu teidän kokouksissanne. Ja jos minä menen pois aikataulusta, pois säännöllisistä rutiineista, niin kiinnittäkää minun huomioni siihen.

³ Se oli tarkoitettu täksi illaksi, ja ajattelin, syödessäni päivällistä jokin aika sitten meidän rakastetun pastorimme, veli Nevillen, kanssa, ja minä sanoin hänelle jotakin, mikä oli sydämelläni. Ja ajattelin, että jos me saisimme miesjoukon yhteen, ja sananpalvelijat, jotka ovat meidän Evankeliumin kollegojamme täällä, niin me voisimme puhua toisillemme tavalla, jota me emme voisi tehdä yleisön edessä. Koska me kaikki olemme... Me olemme miehiä, jotka ymmärrämme miesten tavalla, kristittyjä miehiä. Tavallisesti kun te sanotte jotakin seurakunnassa, niin yksi nojautuu hieman tähän suuntaan, ja yksi taas tuohon suuntaan, ja sitten se kaikki menee pilalle. Mutta me tulemme yrittämään tänä iltana kertoa teille, mitä sydämelläni nyt on koskien seurakuntaa ja sen paikkaa ja sen asemaa. Ja sitten, jos saamme sen tehdyksi ajoissa, haluaisin puhua teille hieman Sanasta, jos se sopii. Selvittääksemme sitä jotenkin, me tulemme ottamaan ensin sen osan, jonka haluan ilmaista teille. Ja uskon teidän voivan lähteä tavalliseen aikaan, kuten aina iltaisin noin kello puoli kymmenen. No niin, minä yritän olla pitämättä teitä pitkään. Huomenna on lauantai, ja se on suuri kauppapäivä, kun käymme ostelemassa ruokatarpeita ja niin edelleen.

⁴ Minä haluan sanoa veli Nevillelle julkisesti... No niin, haluan sanoa sen jokaiselle teistä, aivan niin kuin puhuisin yksityisesti teille joka ainoalle, koska te olette ryhmä, joka... Minä todella ajattelen ja uskon ja opetan, että Jumala on pannut miehet johtamaan Hänen seurakuntaansa, Hänen miehiänsä. Näettehän? Saarnasin veli “Junie” Jacksonin

seurakunnassa eilen illalla siitä, kuinka Jumala on linnoittanut Hänen kansansa Hänen Sanallansa. Ja se oli nainen, joka murtautui tuon linjan lävitse ja antoi sijaa järkeilylle, ja kun hän teki sen, on Jumala aina ja kaikiksi ajoiksi asettanut miehen pitämään Hänen Seurakuntansa linnoitettuna Sanalla.

⁵ No niin, minä haluan rohkaista veli Nevilleä hieman puhumalla hänelle yksityisesti. Huomasin eilen illalla erottamisen tulevan minulle kaksi tai kolme kertaa ollessani saarnatuolissa, ja minä käännyin ympäri, koska minä yritän pysytellä niin kaukana siitä kuin voin siihen asti, kunnes tiedän, mitä tuo uni merkitsi minulle täällä jokin aika sitten, muutama viikko sitten. Se takertui minuun pitkäksi aikaa. Kerroin sen täällä seurakunnassa. Se on jotakin, joka koskee Sanomaa ja erottamista ja niin edespäin. Se ei vain yksinkertaisesti tullut esille oikein. Minun mielipiteeni mukaan, tuo aika on ohitse, ja voin olla väärässä siinä, mutta minä huomasin, että veli Neville oli jotenkin väsynyt ja järkyttynyt.

⁶ Ja sitten minä vain halusin sinun tietävän, veli Neville, että sinä vain odotat sitä tässä veljesyhteydessä. Oletko pannut merkille, mitä Saatana yritti tehdä muutaman viimeisen päivän aikana niille sananpalvelijoille, jotka ovat yhteydessä tämän seurakunnan kanssa? Pysähdy muutamaksi minuutiksi ajattelemaan. Tässä istuu veli Crase tänä iltana, joka melkein surmattiin siellä tiellä. Ja minä olin saada pääni ammutuksi pois kiväärillä. Näettekö? Saatana yrittää ottaa meitä pois. Ja siellä sinulla oli tuo kolari ja olisit voinut tappaa itsesi ja myös joitakin naisia. Katsokaahan, vain sananpalvelijoita, vain sananpalvelusryhmä. Näettekö? Se on Saatana, ja hän yrittää päästä eroon meistä.

⁷ Nyt me käsitämme, että me emme ole kokoontuneet tänne puhuaksemme jonkinlaisista liikeasioista. Me olemme kokoontuneet puhuaksemme Kristuksesta, ja ottaaksemme asemamme, ja mitä meidän tulisi tehdä tälle nykyiselle ajalle.

Haluan rohkaista sinua, veli Neville. Ole rohkea. Ei väliä sillä, mitä tulee tai mitä menee, mitä tapahtuu, älä vain salli minkään kietoa itseäsi. Seiso vain kuin ikiaikojen kallio, ja Jumala tulee pitämään huolen kaikesta. Hän on todistanut sen sinulle. Tietenkin, sinua on voinut järkyttää se, että olisit voinut tappaa tuon naisen, ja se olisi ollut mielessäsi lopun elämääsi, ja se olisi merkinnyt niin monia asioita. Mutta Jumala on yhä Valtaistuimella. Hän sallii noiden asioiden

kaikki rakastamme ja ihailemme. Minä ajattelen, kuinka miesryhmät kautta näiden vuosien kolmekymmentä vuotta tai enemmänkin me olemme kokoontuneet tässä pienessä vanhassa rakennuksessa. Kuinka me olemme istuneet kaminan ympärillä jalat melkein jäätyen ja istuneet siellä jalat nostettuina kaminan päälle ja puhuneet Herrasta Jeesuksesta. Minä ajattelen joitakin kalliita jalkoja, jotka kerran kävelivät maan päällä, ja jotka olivat nostetut sitä vasten siellä. Minä ajattelen vanhaa veli Sevardia, veli Sparksia, veli George DeArkia ja monia toisia kalliita sieluja, jotka kerran istuivat jalat tuota kaminaa vasten, ja jotka ovat menneet kohtaamaan Herraansa tänä iltana leväten jossakin haudassa odottaen tuota suurta kutsua ylös. He taistelivat taistelun. He pitivät uskon. He ovat päättäneet kilpajuoksun. Ja nyt he odottavat vanhurskauden kruunua, jonka Herra, Vanhurskas Tuomari tulee antamaan heille tuona päivänä.

²⁸⁰ Isä Jumala, me rukoilimme vihkiessämme tämän pienen kirkon ja sanoimme: "Herra Jeesus, anna sen seistä ja ihmisten olla siinä, kun Sinä särjet taivaat ja tulet tuossa salaisessa, nopeassa Seurakunnan poismenossa." Jumala, minä rukoilen, että ne sielut, jotka ovat tulleet tälle alttarille, sielut, jotka ovat palvelleet Sinua, Evankeliumin Siemenet, jotka ovat kylvetyt eteen ja taakse, eteen ja taakse, eteen ja taakse, täällä kolmenkymmenen vuoden ajan. Me uskomme, että monet noista kalliista ihmisistä tulevat olemaan siellä tuona päivänä näiden heikkojen vaivannäköjemme tuloksena, yrittäessämme tuoda Sanan tuolle ennalta määrätylle Elämälle. Me kiitämme Sinua siitä ja luotamme, Jumala, että jokainen tänä iltana läsnä olevista olisi läsnä tuona päivänä, Veren peittäminä, ankkuroituna Jeesuksessa. Suo se Isä, me luotamme Häneen.

²⁸¹ Nyt me tulemme jälleen kohtaamaan täällä sunnuntaiaamuna, monet meistä. Ja me rukoilemme, Jumala, että Sinä tulisit ja murtaisit Elämän Leipää meille.

Jumala, me haluamme muistaa veli Ruddlea ja noita, jotka siellä vaeltavat hänen kanssaan. Ole tuon kalliin pojan kanssa, Herra, minä rukoilen nähdessäni hänen tulevan ja näiden nuorten miesten. Minusta tuntuu kuin he olisivat minun Timoteuksiani. Minä rukoilen, Isä, että Sinä siunaisit veli Ruddlea ja hänen palvelustehtäväänsä. Siunaa veli Junie Jacksonia. Oi, Jumala, me rukoilemme, että Sinun siunauksesi olisivat hänen yllään ja veljemme Orasen yllä, veli Snellingin yllä, ja tämän toisen veljen yllä, joka siellä ottaa hänen paikkansa, ja veli

²⁷⁸ Tuletko sinä veli Neville lopettamaan, tai mitä sinä haluat. [Veli Neville sanoo: “Minä vain rukoilen.”] Rakastatteko te Häntä? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”] Tuletteko palvelemaan Häntä? [“Aamen.”] Tahdotteko uskoa Häneen? [“Aamen.”] Aamen!

*Rakastatteko Häntä? Aamen.
Haluatteko palvella Häntä? Aamen.
Tuletteko uskomaan Häneen? Aamen,
Aamen, Aamen.
Me haluamme laulaa sen. Aamen.
Aamen, Aamen, Aamen, Aamen.
Raamattu on totta. Aamen.
Minä uskon Sen. Aamen.
Se on Jumalan Sana. Aamen,
Aamen, Aamen.*

Nouskaamme seisomaan.

*Aamen, Aamen, Aamen, Aamen, Aamen.
Herra, me rakastamme Sinua. Aamen.
Aamen, Aamen, Aamen, Aamen.
Me uskomme että Sinä tulet. Aamen.
Me olemme valmiit kohtaamaan Sinut. Aamen.
Tule, Herra Jeesus, Aamen.
Aamen, Aamen.*

Me rukoilemme, Jumala, anna meidän tehdä aina parhaamme palvellaksemme Häntä.

Aamen, Aamen, Aamen, Aamen, Aamen.

Minä luotan, että Hän tulee siunaamaan teitä ja säilyttämään teidät ja pitämään teidät ja tarkkaamaan meitä ja sytyttämään teidät Hänen Valtakuntaansa tekemään suuria tekoja ja auttamaan minua kentällä, kunnes jälleen tapaamme.

Aamen, Aamen, Aamen, Aamen, Aamen.

Minä rukoilen teidän puolestanne. Rukoilletteko te minun puolestani?

Aamen, Aamen, Aamen, Aamen, Aamen.

²⁷⁹ Isämme, me olemme kokoontuneet tänä iltana ylhäisen Herran Jeesuksen Nimessä, tuossa rakastetussa ja rakkaassa Nimessä, jota me

tapahtua. Hän olisi voinut myös ottaa meidät. Niinpä Saatana taistelee Seurakuntaa vastaan.

⁸ No niin, kun minä laskin tuon kulmakiven siellä tuona aamuna, ei minusta tuntunut siltä, että koskaan tulisin olemaan pastori. Se ei ollut minun kutsumukseni alussa. Minun ensimmäinen kutsumukseni oli olla evankeliumin kentällä. Se oli monta vuotta sitten, ja se alkoi täällä teltassa, tässä kadun toisella puolella.

Ja minä muistan veli Roy Davisin siellä alhaalla, kun hänen kirkkonsa paloi. Ja tuo ihmisjoukko oli kuin hajotetut lampaat ilman paimenta. Heillä ei ollut paikkaa minne mennä.

Ja herra Hibstenberg, joka silloin oli poliisipäällikkönä, kutsui minut sinne ja sanoi minulle: “Me olemme täällä auttaaksemme sinua. Minä itse olen katolilainen, mutta nuo ihmiset, heillä mahdollisesti ei ole vaatteitakaan.” Se oli lamakauden aikana. “Jos he menevät toisiin seurakuntiin, niin he tuntevat itsensä vieraisiksi, ja he ovat hyviä ihmisiä. Minä tunnen monia heistä.” Hän sanoi: “Billy, jos sinä haluat aloittaa seurakunnan, niin haluan sinun tietävän, että me olemme sinun takanasi kaikessa, missä vain voimme auttaa sinua.” Ja minä kiitin häntä siitä.

⁹ Me pidimme rintamerkkien myyntipäivän. Ensin me rukoilimme ja kysyimme Herralta, ja ihmiset tulivat luokseni ja halusivat rakentaa kirkon, niin että heillä olisi paikka minne mennä. Ja me päätimme tästä paikasta. Ja yhtenä yönä suunnilleen siihen aikaan, hieman kauempana tästä, pienessä rikkaruohoisessa paikassa, tässä syvennyksessä, jossa oli vettä, ja joka oli ollut jonkinlainen kaatopaikka, Herra puhui minulle lopullisesti ja sanoi: “Rakenna se tähän.” Ilman penniäkään rahaa, ja meillä oli yhteensä keskuudessamme noin kahdeksankymmentä senttiä tai dollari. Tietenkin te nauraisitte sitä nyt, mutta veli, se oli rahaa silloin.

¹⁰ Kun joku naapuri keitti padallisen papuja ja nouti naapurinsa, jolla ei ollut ollut mitään kolmeen tai neljään päivään, syömään vähän siitä. Se oli kovaa aikaa. Monet nuorista miehistä eivät ole koskaan nähneet sitä, mutta ne olivat kovia aikoja. Olen nähnyt sellaisen ajan, että te voisitte antaa kolehtilautasen kiertää tässä seurakunnassa, kaksi kertaa, tai kolme kertaa, ja saada kokoon kolmekymmentä senttiä, täyteen ahdetusta paikasta, kerjäämällä sitä. Te ehkä saisitte kolmekymmentä senttiä, ja se oli hyvä uhri. Näettekö? Se todella oli kovaa aikaa.

¹¹ Ja meillä ei ollut mitään rakentaaksemme, mutta kuitenkin ihmisten halu oli rakentaa kirkko, niin että meillä voisi olla paikka minne mennä, koska noina päivinä Sanoma... No niin, te ajattelette että Siitä ajatellaan pahaa nyt, mutta teidän olisi tullut tuntea Se silloin, kun ei ollut ketään. Ja sitten tämä vesikaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja siunaukset ja asiat joihin me uskomme ja joiden puolesta me seisomme.

¹² Niinpä minä sydämessäni annoin lupauksen Jumalalle, että me tulisimme pysymään täällä ja rakentamaan tabernaakkelin. Tuona aamuna, kun me laskimme kulmakiven, Hän kohtasi minut siellä näyssä noin kello kahdeksan aamulla, kun istuin siellä katselemassa auringon nousua suunnilleen tähän aikaan vuodesta. Ja Hän oli kertonut minulle sen jälkeen, kun Hän oli kohdannut minut siellä alhaalla joella, mutta se... Kun Herran Enkeli ilmestyi tuossa Valossa, ja minä näin Sen kaukaisuudessa, se näytti kuin tähdeltä. Ja Se tuli suoraan alas sen paikan yläpuolelle, jossa minä olin, ja nuo huomionarvoiset sanat puhuttiin. Ja se oli silloin, kun minä päätin hankkia ihmisille paikan, jossa palvoa.

¹³ Minä ajattelin itsekseni: “Se ei ole minua varten. Se ei ole lainkaan minua varten.” Mutta kuitenkin kaikki se, mikä koskee Jumalaa, on osa minusta, ei väliä sillä, onko se... Mikä tahansa, joka on Jumalan lapsia varten, on minua varten, oli sitten velvollisuuteni tehdä sitä tai tätä. Minun velvollisuuteni on pitää huolta Jumalan perintöosasta huolimatta siitä, missä se on. Näettekö?

¹⁴ Aivan niin kuin te sanoisitte ollessanne pieniä poikia: “Minun velvollisuuteni on vain pilkkoa puut eikä kuljettaa niitä sisälle. Kuljettakoon John ne sisälle. Minä en välitä, vaikka lunta ja vettä sataisi niiden päälle. Menköön hän ulos ja noutakoon ne sisälle.” Ei, sinun velvollisuutesi on tuon kodin lapsena pitää huolta siitä, että puut eivät pääse kastumaan, äitiänne varten. Näettekö? Kuljettaaksesi ne sisälle.

¹⁵ Jos he sanovat: “Frankin olisi tullut mennä noutamaan vettä. Se ei ole minun asiani.” Mutta jos Frank ei noutanut vettä, on sinun asiiasi huolehtia vedestä. Siinä kaikki. No niin, juuri sillä tavalla se tapahtuu myös Jumalan perheessä.

¹⁶ Jotkut heistä sanoivat jokin aika sitten: “Lakkaa saarnaamasta sillä tavalla. Hyvän aika, sinähän menetät jokaisen ystäväsi, joka sinulla on. Jätä se rauhaan. Minä tiedän, että se on väärin, mutta se ei ole meidän asiamme.” No niin, kenen asia se sitten on? Jos se on väärin,

²⁷⁴ Senkaltaista kokousta me tarvitsemme. Sellainen meillä täytyy olla, veljet. Linnoittautukaamme Jumalan Sanalla, Jumalan Hengellä, Jumalan Voimalla, ja antakaamme Valon niin loistaa nyt, että me tulemme olemaan kuten Stefanus.

²⁷⁵ Hän seisoi siellä, yksi mies yksinään tuon Sanhedrinin neuvoston edessä, ja ehkä puolenmiljoonan miehen seistessä ympärillä jokaisen heistä osoittaessa häntä sormellaan ja syytäessä häntä vasten kasvoja. Kun tuo pieni mies tuli sinne, sanottiin, että hänen kasvonsa loistivat kuin enkelin. Minä en tarkoita, että ehkä Valo olisi ollut hänen kasvoillaan. Enkelillä ei tarvitse olla Valoa yllään, vaan enkeli on mies. Enkeli on sanansaattaja, ja sanansaattaja on se, joka tietää, mistä hän puhuu.

Hän käveli sinne ja sanoi: “Miehet, veljet ja isät, meidän isämme Mesopotamiassa. Kuinka heidät tuotiin ulos, ja Aabraham” ja niin edelleen, ja niin edelleen, ja niin edelleen. Sitten hän tuli siihen pisteeseen, että hän sanoi: “Te niskurit, sydämeltä ja korviltä ympärileikkaamattomat, miksi te aina vastustatte Pyhää Henkeä? Kuten teidän isänne tekivät, niin teette tekin.” Hän tiesi tarkalleen, missä hän seisoi. Siitä syystä hän loisti. Hän ei ollut hiukkaakaan peloissaan. Hän tiesi keneen hän oli uskonut.

²⁷⁶ Jopa kuoleman kolkuttaessa Pyhän Paavalin sydämen ovelle [Veli Branham kolkuttaa saarnastuolia.], hän sanoi: “Minä tiedän, keneen olen uskonut, ja minä tiedän, että Hän on kykenevä säilyttämään sen, minkä olen jättänyt Hänelle tuota päivää varten.” Aamen!

²⁷⁷ Herra siunatkoon teitä, veljet. Olen pahoillani, että pidin teitä täällä kahtakymmentäviittä minuuttia vaille yhteentoista asti. Tiedän, että tämä on epätavallista teille. Olen pahoillani tehdessäni sen, mutta te olette olleet todella mukavia tänä iltana. Yksikään teistä ei lähtenyt pois. Te olette istuneet ja antaneet jakamattoman huomionne.

Ja luotan ja toivon, että minun pienessä katkonaisessa, hermostuneessa puheessani, että Jumala, Pyhä Henki, on jossakin vuodattanut pienen Siemenen teidän sydämeenne. Ja että Jumalan voima tulee iskemään siihen ja tuomaan Sen elämään, aivan samalla tavalla kuin tuon naisen kohdalla kaivolla ja muiden, jotka olivat ennalta määrättyt lankaikkiseen Elämään. Jumala siunatkoon teitä.

Lopetan tänään tähän.

²⁷⁰ Ottakaamme Hänen puolensa. Liittykäämme me, te ja minä, veljet, yhteen Hänen kanssaan tänä iltana. Myrsky on tulossa. Ja älkää odottako, kunnes pieni vene on uponnut. Ottakaamme Hänet pieneen veneeseemme nyt.

Te voitte katsoa pois ja sanoa: “Minä en voi ymmärtää kaikkia näitä asioita, veli Branham.”

²⁷¹ Katsokaa sanommeko me mitään muuta kuin se, mitä on Sanassa. Katsokaa, onko siinä mitään muuta kuin se, mitä Hän lupasi tehdä. Se voi näyttää hieman aavemaiselta teille joskus ja te ajattelette: “Voi sentään, tuota minä en voi ymmärtää.” Mutta tulee päivä, kun tämä teidän elämänne lähtee. Se ei näytä niin pahalta teistä silloin. Kun te tiedätte itse, että teidän täytyy mennä kohtaamaan Jumala, joka loi teidät, silloin te tulette haluamaan Häntä. Ottakaamme Hänet nyt, ennen kuin myrsky tulee pahemmaksi kuin mitä se on.

²⁷² Minä haluan Hänet sydämeeni. Minä haluan Häntä niin paljon elämäni, kunnes minun koko olemukseni on kyllästetty, niin että Jeesus Kristus hallitsee ja säätelee minun mieleni ja ajatukseni, ja minun kaikkeni mitä olen. Haluan niin kadotettu itselleni niin, että kaikki, mitä tiedän ja näen, on Jeesus Kristus.

Minä haluan tulla teidän kaikkien eteen... Jos Taivaan Jumala sallii, että teillä on nämä asiat, joista olen puhunut, niin tullessani keskuuteenne, minä haluan tuntea Kristuksen ja Hänet ristiinnaulittuna. Haluan kuulla Jumalaa kirkastettavan ja ylistettävän. Istua keskellänne ja kuulla, kuinka yksi saarnaaja nousee ylös ja antaa ylistyksen Jumalalle siitä, mitä hän on nähnyt tehtävän hänen seurakunnassaan. Ja sitten toinen kertoo, mitä hän näki tehtävän hänen seurakunnassaan. Ja toinen mitä hän näki tehtävän hänen seurakunnassaan.

²⁷³ Näin he tarkalleen tekivät. Ja kun he tulivat yhteen Apt. 4, he kertoivat, mitä Jumala oli tehnyt täällä, ja mitä Jumala oli tehnyt täällä. Ja Pietarille ja Johannekselle oli annettu selkään ja heitä oli uhattu sillä, mitä heille tehtäisiin, jos he vielä saarnaisivat Jeesuksen Nimessä. Ja he olivat kokoontuneet omiensa kanssa ja he kaikki rukoilivat yksimielisesti Jumalan tahdon mukaisesti lainaten Kirjoituksia: “Miksi pakanat raivoavat ja ihmiset kuvittelevat turhia.” Ja kun he rukoilivat, Pyhä Henki ravisteli tuota paikkaa, jossa he olivat koolla yhdessä.

niin jonkun täytyy tehdä se. Niinpä tehkäämme me se. Ja siten minä tunnen seurakuntaa kohtaan.

¹⁷ Rakennusohjelmat, ja niin edespäin, sen kanssa mennään ylös ja alas ja sinne ja tänne. Yksi haluaa sitä ja toinen ei halua sitä, ja on sitä ja tätä. Te näette, että niin se on.

¹⁸ Te näette, että oli sitten kysymyksessä sananpalvelijat, liikemiehet, kerhot, missä tahansa teillä on joukko miehiä, teillä on erilaisia ideoita. Ja sen vuoksi teillä täytyy olla yksi henkilö, johon te panette luottamuksenne, ja te valitsette tuon henkilön, ja kaikki työskentelevät sen kanssa.

Aivan kuten armeijassa, teillä täytyy olla... Yksi on kenraali, joka on päämajassa. Kapteeni sanoo jotakin. Hän on tuon ryhmän kapteeni, mutta sitten kenraali voi muuttaa hänen määräyksensä.

Ja Pääkenraali Seurakunnassa on tietenkin Jeesus Kristus, ja Hänen sananpalvelijansa ovat Hänen komppanioittensa kapteeneita, jotka edustavat Häntä täällä maan päällä.

¹⁹ Ja he ovat yrittäneet monia asioita, tämä pieni tabernaakkeli täällä. Ja lopulta... Pysyin vaiti siitä, vain nähdäkseni, sen jälkeen kun olin rakentanut sen. Ja sitten Herra kutsui minut ulos kentälle viisitoista, kuusitoista vuotta sitten, ja minä jätin seurakunnan.

Mutta yhä, minä en voi hylätä sitä. Minä olen aina pitänyt nimeni kiinnitettynä siihen, niin että voin äänestää joskus, jos joku väärä asia alkaa täällä. Silloin minulla on oikeus tulla ja pysäyttää se, koska olen hikoillut monta vuotta tämän saarnatuolin takana, seitsemäntoista vuotta täällä, pitääkseni asian suorassa linjassa. Kun kaikenkalaiset ismit ja kultit... Ja koska emme ole kirkkokunta, niin kaikkea yrittää tulla sisälle tänne, mutta Jumalan avulla olemme seisseet täällä väärentämättömän Evankeliumin kanssa, ja se yhä pysyy samana tänä iltana. On ollut aikoja, jolloin tätä kirkkoa on yritetty myydä altani pois ja kaikkea muuta sellaista. Jos minun nimeni ei olisi ollut kiinnitettynä siihen, niin se varmasti olisi kauheassa sekasotkussa tänä iltana. Ja se en tietenkään ollut minä, vaan se oli Jumala, joka sen teki.

²⁰ Ja sitten, niin kuin minä näen sen nyt, sen tullessa paikalle, jossa se on, ja meidän eläessämme suuressa hetkessä, olen yhä kiinnostunut sanomaan jotakin tästä seurakunnasta. Näettehän? Koska se on osa minua. Huolimatta siitä olenko täällä tai en, se on yhä osa minusta. Ja

minun velvollisuuteni on huolehtia siitä, että se toimii puhtaasti Jumalan Valtakunnan hyväksi, parhaan kykyni mukaan.

²¹ Ja minä olen hyvin kiitollinen, että näinä päivinä näen sillä olevan pieniä satelliitteja, ja olen kiitollinen siitä. Veli Crase tässä, ja hänen Sellersburgin ryhmänsä, ja veli siellä takana, joka on juuri ottanut veli Snellingin paikan Uticassa, ja veli Ruddell tässä, ja veli Junior Jackson ja nuo kalliit pojat, jotka ovat hienoja miehiä, ihmeellisiä jumalanmiehiä. He saarnaavat Sanomaa. No niin, se että yksi heistä saattaa olla hieman eri mieltä asiasta tai toisesta, on vain inhimillistä sananpalvelijaryhmän keskuudessa. Ja jos sananpalvelijoilla on pieniä eroavaisuuksia, niin se ei merkitse mitään.

Ehkä joku saattaa sanoa: “Minä uskon, että, kun Tuhatuotinen Valtakunta tulee, Jeesus tulee valkoisella hevosella.” Ja toinen sanoo: “Minä uskon, että, kun Hän tulee, Hän tulee valkoisella pilvellä.” No niin, niin kauan kuin he uskovat, että Hän tulee, niin se on pääasia. Näettehän? Ei väliä sillä, kuinka Hän tulee. He vain uskovat, että Hän tulee, ja valmistautuvat sitä varten.

²² Olen yrittänyt löytää ja olen tutkinut, ja olen kertonut sen seurakunnan edessä, olen tutkinut alkuseurakuntaa, ja olen tarkannut sitä tapaa, miten nuo voidellut miehet valmistivat Herran Huoneen, ja Herran palvonnan järjestystä tuossa Huoneessa, ja se todella teki minuun vaikutuksen. Ja minä saarnasin täällä jokin aika sitten aiheesta Joel 2: “Minä olen palauttava ennalleen, sanoo Herra, kaikki ne vuodet, jotka syöjäsirkka ja tuhoojasirkka, ja niin edelleen, söivät.” Ja minä aloin tutkia sitä, miten nämä miehet toimivat, ja sitä tapaa, miten he huolehtivat Jumalan Seurakunnasta, joka oli jätetty heidän valvontaansa.

²³ Nyt me tulemme alkamaan alkuseurakunnan kanssa noin viideksi minuutiksi nähdäksemme, mitä he tekivät, ja sitten voin osoittaa teille sen näyn, joka minulla on tulevaisuudesta. No niin, alussa Seurakunta asetettiin virkaansa Helluntaina. Ja siellä Pyhä Henki lankesi heidän ylleen sen jälkeen, kun Jeesus oli valinnut kaksitoista, ja yksi heistä oli langennut pois, ja heidän täytyi valita Mattias ottamaan hänen paikkansa, Ja Pyhä Henki odotti siihen asti, kunnes tämä kaikki oli järjestyksessä, ennen kuin Se tuli. Heidän täytyi valita yksi ottamaan Juudaksen virka, joka lankesi pois täyttääkseen Kirjoituksen.

²⁴ Ja minä uskon, että kaikilla näillä asioilla on viivytellyn, odotuksen aika, mutta se odottaa Kirjoituksen täyttymisen aikaa, kunnes kaikki

oikaista tuota asiaa, mutta se oli silloin liian myöhäistä. Näettekö te? Te voitte tehdä syntiä yhden kerran liikaa, tiedättehan.

²⁶⁵ Ja hänellä oli punaruskeat hiukset. Hän oli todella kaunis nainen. Hänen hiuksensa olivat leikatut ja pöyhötetyt. Suuret ruskeat silmät olivat työntyneet ulos ja olivat vain puoliksi suljetut. Ja pisamat hänen kasvoillaan olivat kuin pieniä kuhmuja, johtuen ponnistuksesta, ja hänen suunsa oli auki. Ja minä kävelin sinne ja katsoin häntä, ja siellä seisoi hänen miehensä ja sanoi: “Billy, tätä se oli.” Hän sanoi: “Minä olen katolilainen. Minä haluan sinun rukoilevan hänen puolestaan, koska hän on mennyt kiirastuleen.”

Minä sanoin: “Mitä?”

²⁶⁶ Hän sanoi: “Rukoile hänen puolestaan. Hän on mennyt kiirastuleen. Hän kulki sinun kirkkosi ohitse noin kaksi tuntia sitten ja sanoi, että jos meidän lehmämme milloinkaan omaksuisi sinun kaltaisesi uskonnon, niin hän tappaisi tuon lehmän.” Näettekö? Hän sanoi: “Rukoile hänen puolestaan.”

²⁶⁷ Sanoin: “Se on liian myöhäistä. Hänen olisi täytynyt puhdistaa sielunsa täällä eikä vasta, kun hän menee jonnekin muualle.” Kyllä. Mutta me aina haluamme Häntä hädän aikana. Olen kuullut ihmisten sanovan: “Minä en usko Jumalaan.” Mutta antakaapa hänen loukata itsensä kerrankin oikein pahasti ja nähkää, kuka on ensimmäinen, jota hän huutaa avuksi.

²⁶⁸ Jopa Hänen opetuslapsensakin erään kerran ollessaan myrskyssä, kun he näkivät Hänet, he olivat hieman peloissaan Hänestä. He eivät oikein tienneet, mikä se oli. He sanoivat: “Se on henki”, ja he huusivat pelosta. Mutta kuitenkin, kun kaikki toivo pelastumisesta oli mennyt, he kutsuivat Hänet veneeseen. Kyllä, he aina... Olitte te sitten hieman epäileväinen tai ette. Kun kaikki toivo on mennyt, te haluatte kutsua Hänet sisälle. Kyllä. He ottivat Hänet veneeseen, koska he tarvitsivat Häntä.

²⁶⁹ Tiedätekö, minä olen usein ihmetelty. Joskus se on syy, miksi myrskyt tulevat. Oletteko koskaan ajatelleet sitä? Hän istui siellä tarkaten heitä siihen asti, kunnes he tarvitsivat Häntä, ja sitten Hän tuli näyttämölle. Niinpä me nyt voimme nähdä, kuinka me tarvitsemme Häntä. Me näemme, että myrsky on tulossa, veljet. Valitkaamme Hänen puolensa tänä iltana; olkaa Hänen Sanansa puolella.

Oi, se on aivan samoin tänään. He yrittävät saada jonkinlaiseen ansaan jossakin.

²⁶² Hän tunsu heidät, mutta huomatkaa, Hän ei koskaan nuhdellut heitä. Hän vain meni heidän kanssaan. Hän tekee saman asian nytkin. Hän menee heidän mukaansa osoittaen heille laupeuttaan, vaikka he ovatkin kokonaisuudessaan Häntä vastaan. Miksi? Koska Hän rakastaa heitä. Ja Hän meni heidän kanssaan.

Mutta he ovat aina valmiit kutsumaan Häntä avuksi hätätapauksessa. Silloin he tahtovat Häntä. He eivät halua... He tekevät pilaa, kun joku huutaa. He tekevät pilaa siitä, kun joku saarnaa jumalallista parantumista sanoen, etteivät he usko siihen. He vain eivät ole vielä tulleet tarpeeksi sairaiksi. Olen kuullut monen sanovan niin.

²⁶³ Eräs nainen oli kuolemassa, juuri kun minä juoksin ylös portaita. Olin saarnaamassa juuri täällä, ja tuo mies seisoi siellä ovella kutsumassa minua. Tuo nainen oli kävellyt ohitse. Hän asui ylöspäin tätä katuja, ja hänellä oli lehmä siellä. Ja hän sanoi: "Jos minun lehmäni saisi tuon kaltaisen uskonnon kuin Billyllä on, niin minä tappaisin tuon lehmän." Vähemmässä kuin tunnissa hän oli sairauden lyömä, ja hänet oli viety sairaalaan. Hän oli kaunis nuori nainen. Ja minä ryntäsin sinne. Hänen miehensä oli katolilainen, ja he olivat lähettäneet noutamaan minua. Hän oli kuolemassa ja hänen silmänsä pullistuivat ulos päästä. Hän sanoi: "Kutsukaa hänet, kutsukaa hänet, kutsukaa hänet, nopeasti, nopeasti."

²⁶⁴ Ja hänen veljensä juoksi tänne ja seisoi tuolla ovella ja odotti ja odotti antaen merkkejä minulle. Paikka oli tupaten täynnä ihmisiä, ja jonkun ajan kuluttua joku tuli ja pani kirjelappusen tänne pöydälle. Siinä sanottiin: "Joku on kuolemassa sairaalassa." Ja uskon sanoneeni veli Grim Snellingille: "Ota minun paikkani siksi aikaa, kun olen poissa." Ja hän vain seisoi täällä johtamassa laulua. Häntä ei oltu edes kutsuttu saarnaamaan tuohon aikaan. Hän tuli tänne johtamaan laulua.

Ja minä menin autolleni ja ryntäsin sinne ja juuri ollessani menossa ylös portaita, hän veti viimeisen henkäyksensä. Ja tietenkin sisälmykset ja munuaiset ja kaikki vielä toimivat. Ja minä juoksin sinne sisälle, ja he olivat peittäneet hänen kasvonsa, höyryn kohotessa ympäriltä sillä tavalla. Ja tuo vanha sairaanhoitajatar seisoi siellä ja sanoi: "Veli Branham, hän huusi viimeiseen henkäykseensä asti sinua." Yrittäen

tulee oikealle paikallensa, kunnes kaikki on järjestyksessä, odottaa. Monta kertaa me tulemme kärsimättömiksi. Kuten lapsi me olemme suuressa odotuksessa ja monasti hyppäämme eteenpäin liian nopeasti, ja se vain estää työtä. Näettehän? Meidän täytyy vain liikkua kunnioittavasti, sydämessämme tarkoitus, että Jumala, jos Hän haluaa käyttää meitä siihen-ja-siihen, niin vain odottaa siihen saakka, kunnes näemme Jumalan käden kulkevan edellä, Hänen tekevän avauksen.

²⁵ Muistatteko, kun Daavid meni taisteluun tuona yönä? Hän oli väsynyt tuosta taistelusta ja hän makasi noiden silkkiäispensaiden alla, kunnes hän kuuli Herran käyvän edellään. Sitten hän meni rohkeasti, koska hän tiesi Jumalan menneen hänen edellään. Ja jos me vain teemme sen, veljet, tietäen, että taistelun täytyy tulla, mutta meidän täytyy odottaa siihen asti, kunnes me näemme Jumalan käden kulkevan edellämme valmistaen tietä.

²⁶ No niin, huomasin kuinka seurakunnat, evankeliumin saarnaaminen alkoi levitä kaikkialle. Ja sitten ottakaamme esimerkiksi Paavalin tulo suureksi lähetyssaarnaajaksi meitä pakanoita varten. Me näemme, että hän meni minne tahansa, mihin Herra johti häntä, ja hän perusti seurakunnan. Ja se oli uusi Usko. Seurakunnat noina päivinä, kuten Vähä-Aasiassa ja kautta Euroopan, ne eivät uskoneet tuota Sanomaa. Ja kun hän oli saarnannut Sanoman, ja monta oli käännytetty Siihen, silloin siellä ei ollut ketään... Jos hän olisi jättänyt ihmiset tuohon tilaan, olisivat he ajautuneet suoraan takaisin pakana jumaliensa luo, tai juutalaisuuteen, ja mihin kaikkeen, koska ihmisillä ei ollut ketään opettamassa heitä, näitä käännynnäisiä. Heillä ei ollut paikkaa minne mennä, joten Paavali perusti seurakuntia eri osiin maata.

²⁷ Jokaiseen näihin seurakuntiin hän jätti jonkun, joka oli järjestyksessä, miehen, joka oli luotettava, miehen, joka tunnettiin pastorina, paimenena. Tai, sitten tämän seurakunnan jälkeen tuli... Toisia pieniä seurakuntia tuli ulos siitä. Nuoria miehiä ja vanhoja miehiä nousi esiin ja siitä syntyi seurakuntia. Tuota miestä, joka valvoi tuota ensimmäistä seurakuntaa, kutsuttiin piispaksi. Ja sitten niitä, jotka lähtivät hänen luotaan, hänen lapsiaan, heitä kutsuttiin paimeniksi tai pastoreiksi. Ja sitten tämä pienten seurakuntien ryhmä, kaikki tulivat takaisin tämän piispan luo.

²⁸ Kuten oli Iranaeuksen aikana, hän jatkoi tuota samaa asiaa. Martinus jatkoi samaa asiaa. Polykarpus jatkoi samaa asiaa. Suoraan kautta ajan

heillä oli se. Ja sitten apostolinen seurakunta, apostoli, joka oli Paavali... Ja kun Paavali lähti, Johannes otti seurakunnan valvontaan. Ja kun Johannes lähti, Polykarpus otti seurakunnan valvontaan. Kun Polykarpus lähti, Irenaeus otti vanvontaan jne. Martinus ja niin edelleen.

Se vain jatkoi menoaan sillä tavalla, kunnes roomalaiskatolinen kirkko särki tuon koko asian kappaleiksi ja poltti heidät ja hajotti heidät. Ja sitten syöjäsirkka söi tämän, ja tuhoojasirkka söi tuon, ja niin edelleen, syöden tämän, ja syöden tuon, kunnes siitä oli jäljellä vain runko.

²⁹ No niin, mutta Jumala lupasi palauttaa ennalleen tuon saman asian. Minä uskon koko sydämeistäni, että me elämme viimeisissä päivissä. Minä uskon, että ei ole liian paljon esteitä sille... Ja minun tulkintani voi olla väärä Kirjoituksista, ettei Jeesus voisi tulla tänä yönä. Minä uskon, että se vähä, mitä on jäljellä täytettäväksi, voisi olla täytetty ennen päivänkoittoa aamulla. Ja ehkä minä olen väärässä sen täyttymisen ajan kanssa, mutta se on käsillä. Minä uskon sen. Ja muistakaa, Paavali uskoi sen. Johannes uskoi sen. Polykarpus uskoi sen. Irenaeus uskoi sen. Martinus uskoi sen. Ja kaikki loput heistä uskoivat sen.

³⁰ Mitä jos Jumala olisi kertonut Johannekselle, Ilmestyskirjan kirjoittajalle: “No niin, tulee olemaan kaksi tuhatta vuotta ennen Minun Tulemustani.” Johannes olisi tullut takaisin ja kertonut Seurakunnalle: “Hyvä on, uskon, että me voimme aivan yhtä hyvin syödä ja juoda ja pitää hauskaa, koska tulee olemaan monia sukupolvia. Jeesus ei tule kahteentuhanteen vuoteen.” Näettekö? Seurakunta olisi ollut irtonainen. Mikään ei olisi ollut “paikallaan”. Ei olisi ollut mitään odottamista.

Loppujen lopuksi on kyseessä teidän odotuksenne. Jos te nukahdatte tuossa vartiassa, niin te tulette heräämään samassa odotuksessa. Koska se ei ole estävä yhtään mitään. Te tulette olemaan juuri siellä ajoissa joka tapauksessa. Näettekö, mitä minä tarkoitan?

³¹ Nyt kun pyhä Martinus ja pyhä Paavali ja loput heistä heräävät ylösnousemuksessa, se tulee olemaan aivan yhtä tuoretta, kuin jos he olisivat taistelussa taistelemassa. He kuolivat tuon odotuksen vallassa odottaen Hänen tulemustaan. Ja huuto on kuuluva, ja koko Seurakunta on tuleva ylös. Näettehän? Ja siinä kaikki. Niinpä sillä ei ole väliä.

³² Katsokaahan, meidän täytyy odottaa Häntä juuri nyt. Me emme tiedä. Se voi mahdollisesti kestää satoja vuosia. Se voi olla viisisataa

²⁵⁹ Täällä jokin aika sitten eräs sisar, joka käy tässä seurakunnassa, oli eräässä toisessa seurakunnassa, missä Jumala antoi kaikenlaista tapahtua. Ja tämä sisar sanoi toiselle sisarelle: “Tiedätkö, tuo mies, osaa rukoilla sairaiden puolesta, hänellä täytyy olla hyvin voitokas elämä. Hänen täytyy kyetä parantamaan perheensä puhutulla sanalla, tällä tavalla.” [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Ja tuo toinen nainen sattui olemaan Jeffersonvillestä. Ja olen varma, että jokainen tietää Jeesuksen sanoneen: “Omiensa keskellä”, tiedätkö, “omassa maassanne.” Se on totta. Siksi minä... Se saattaa nyt olla tulossa lähelle, voi olla ajan muuttuminen, näettekö.

Ja hän sanoi: “Tiedätkö mitä? Yhdelläkään hänen lapsistaan ei tarvitse olla kuin nuhaa, kun hän jo vie sen lääkäriin.” Jotakin sellaista alhaista tai alentavaa kuten tuo. Näettekö? Katsokaahan, tuo nainen yritti väheksyä sitä. Hän sanoi: “Kun hänen lapsensa sairastuvat, hän vie heidät lääkäriin.”

²⁶⁰ Jokainen, joka on järkevä, tulee tekemään samoin. Ihmiset eivät ymmärrä, että lääketiede on Jumalan lähettämä. Miten on veljet, jos niin ei olisi, niin se olisi perkeleestä, varmasti se on Jumalan lähettämä. Jumala on siellä, minne lääketiede ei ylety. Lääkitseminen on Jumalasta. “Hyvä on”, te sanotte, “minä tunnen paljon lääkäreitä vain...” Oi kyllä, minä tunnen myös paljon saarnaajia, jotka ovat samalla tavalla! Ei ole kyse miehestä, joka käsittelee sitä, vaan mitä se on. Minä tiedän monia Jumalan Sanaa käsitteleviä miehiä, jotka eivät usko jumalalliseen parantumiseen, jotka eivät edes usko Jumalaan. Oikein. Mutta kuitenkin he käsittelevät Sitä. Siellä on monia lääkäreitä, jotka kieltävät Jumalan ja kaiken muun, mutta siellä on myös monia, jotka uskovat Häneen. Jos se auttaa ihmisiä, se on Jumalasta. Minun ei tarvitse ottaa tuota autoa ja ajaa kotiin tänä iltana. Minä voin kävellä, jos haluan, mutta Jumala valmisti minulle auton, joten minä olen kiitollinen Jumalalle siitä. Kaikki nämä asiat tulevat Jumalalta, mutta käyttäkää niitä järkevästi, älkää olko mielettömiä niiden kanssa.

²⁶¹ Se on sama asia. Niinpä, siinä se on, näettehän. He vain yrittivät löytää jotakin tälle nuorelle käännynnäiselle, mustataksaan Jumalan teot. Katsokaahan, he haluavat mustata sen. “Aina, kun joku hänen lapsistaan sairastuu, hän vie ne lääkäriin.” Tietenkin teen niin. Ja jos tuo lääkäri ei voi... Minä pyydän Jumalaa auttamaan ennen kuin menen sinne. Sitten jos tuo lääkäri ei voi tehdä mitään sille, sitten vien heidät hieman ylemmäksi. Se on oikein. Kyllä vaan!

sinun kanssasi!” Näettekö, mitä he yrittävät tehdä? Asettaa Hänelle ansan.

²⁵⁵ He sanoivat: “No niin, me tiedämme, että sinä olet suuri Jumalan mies. Sinä et pelkää ihmistä. Sinä et pelkää muuta kuin Jumalaa. Ja me tiedämme, että sinä olet rohkea. Oi, sinä olet peloton sanomasi kanssa. Me tiedämme, että sinä olet suuri profeetta, koska kukaan ihminen ei voi tehdä sitä ja olla peloton sanomansa kanssa näinä päivinä ellei hän ole Jumalan profeetta ja tiedä, missä hän seisoo. Niinpä me tiedämme, että sinä et katso ihmiseen persoonan. Rabbi, sinä olet suuri mies. Me olemme juutalaisia. Me olemme sinun kanssasi, veli, varmasti olemme!”

²⁵⁶ “Nyt, rabbi, onko oikein maksaa veroa keisarille?” Oi, tuo tekopyhien joukko!

Odottakaa. Pyhä Henki oli Hänen kanssaan. Hän oli Pyhä Henki. Hän sanoi: “Onko teillä penniä?”

“Oi, kyllä, minulla on täällä penni.”

Hän sanoi: “Ojenna se minulle.”

“Kenen kaiverrus on tässä?”

He sanoivat: “Keisarin.”

Hän sanoi: “Antakaa keisarille, mikä Keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.”

²⁵⁷ He asettivat Hänelle ansan teeskennellen olevansa Hänen ystäviään. Näytti siltä kuin kukaan ei voisi ymmärtää Häntä. He olivat matkanneet Hänen kanssaan vähän aikaa, ja sitten alkoivat inhota Häntä ja menivät pois. He saattoivat sanoa: “No niin, me ajattelimme, että varmasti...” Jopa opetuslapset sanoivat: “Me ajattelimme, että varmasti tämä oli Hän, joka tulisi.” Jopa Johannes lähetti kysymään Häneltä: “Oletko Sinä Hän, tai odotammeko me toista?” Näettekö? Oi, mitä elämää Hänen on täytynyt elää ollen tietoinen siitä kaikesta. Mutta Hänellä oli yksi tarkoitus, yksi tarkoitus, tehdä Jumalan työtä.

²⁵⁸ Monet menivät Hänen kanssaan vain löytääkseen jotakin, josta saisivat Hänet ansaan. No niin. Toivon, ettei se kuulosta pyhyiden loukkaukselta, jos minä sanon, että samoin on tänäänkin. Monet tulevat ja seuraavat kokouksia vain löytääkseen jotakin, nähdäkseen teidän rukoilevan sairaiden puolesta.

vuotta, tuhannen vuotta, kymmenentuhatta vuotta. Minä en tiedä. Kukaan ei tiedä. Mutta sanokaamme, että me elämme joka päivä, niin kuin Hän tulisi tuona päivänä. Näettekö? Jos me elämme, niin kuin Hän tulisi tänään, niin kun me heräämme, jos me olemme nukkuneet pois ja heräämme ylösnousemuksessa, tulee se olemaan aivan yhtä tuoretta, kuin jos me vain olisimme nukahtaneet ja heräisimme unesta. Pasuuna tulee soimaan, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin, ja meidät, jotka olemme elossa ja jäljellä, temmataan yhdessä heidän kanssaan kohtaamaan Herra ilmassa. Näettekö? Niinpä se tulee olemaan aivan yhtä tuoretta.

³³ Mutta nyt, tuohon aikaan asti, kunnes Hän tulee, me haluamme elää jokaisen päivän, niin kuin Hän saattaisi tulla seuraavan minuutin kuluessa, koska teidän elämänne saattaa loppua juuri tuolla minuutilla. Te ette tiedä, milloin te tulette menemään. Tämä saattaa olla viimeisiä henkäyksiämme. Se voi tapahtua meille nyt, joten te haluatte elää sillä tavalla.

³⁴ Mutta nyt, mennäksemme pidemmälle, meidän täytyy painaa jalanjälkemme täällä ajan hiekalle, niin että toiset voivat nähdä. Jos Paavali ei olisi vaeltanut niin kuin hän teki, silloin Johannes ei olisi tiennyt kuinka seurata. Jos Johannes ei olisi tehnyt sitä, ei Polykarpus olisi tiennyt kuinka seurata. Jos Polykarpus ei olisi jatkanut sitä, Irenaeus ei olisi tiennyt kuinka seurata. Jos Irenaeus ei olisi tehnyt sitä, Martinus ei olisi tiennyt kuinka seurata. Näettekö mitä tarkoitan? Jokaisen heistä täytyi painaa jalanjäljet ajan hiekkaan.

³⁵ No niin, jos minä ajattelisin, että olisi joku kirkkokunta tai joku toinen ryhmä uskovaisia, joilla olisi jotakin parempaa kuin, mitä meillä on täällä, veljet, minä nopeasti haluaisin liittää tämän uskovaisten ruumiin yhteen sen kanssa. Olen odottanut, olen kaivannut, olen ollut odotuksen alla ja uskonut, että joku suuri tulisi jonakin päivänä, tai ehkä profeetta, niin kuin olen puhunut Elisasta, tulisi. Olen aina uskonut ja ajatellut, että ehkä minä eläisin nähdäkseni tuon päivän, jolloin minä voisin muuttua, kun minä näkisin tuon henkilön nousevan näyttämölle. Silloin minä voisin ottaa oman pienen seurakuntani ja sanoa: “Veljet, tämä on mies, jota me olemme odottaneet. Tämä mies, hän se on.” Minä olen odottanut sitä.

Ja jos todellisuudessa se on jo tapahtunut, silloin odotan sanovani täältä ylhäältä: “Veljet, tämä on tuo Yksi”, tullen täältä, näettekö? Haluan nähdä seurakunnan pidettävän valmiina sillä tavalla.

³⁶ Minun on täytynyt astua jonkun päälle, tai tehdä jotakin, ja laittaa enemmän elämää tuohon esineeseen. [Veli Branham asettelee mikrofonia.]

³⁷ Niinpä minä nyt haluaisin sanoa tämän, kun tämä nyt on vakiintunut seurakunta.

³⁸ Sallikaa minun pysähtyä jälleen hetkeksi. Kun minä menin Bombayhin, pidän sitä suurimpana kokouksenani sen vaikutuksen vuoksi, joka sillä oli ihmisiin. Ja Afrikassa he sanovat, että kolmekymmentätuhatta tuli Kristuksen luo yhdellä kertaa tuosta siellä olleesta puolesta miljoonasta. Mitä minä voin tehdä? En yhtään mitään. Sanokaamme, että heitä oli siellä satatuhatta. Siellä ei ollut mitään seurakuntaa, ei mitään, mitä minä olisin voinut tehdä. Siellä ei ollut ketään, joka oli voitu antaa heille. Tämä Sanoma, johon minä uskoin, siellä ei ollut edes helluntaikirkkokuntaa, joka olisi ollut yhteistyössä kanssani. Ja kaikki nuo sielut ajautuivat mahdollisesti suoraan takaisin shiitteihin, jainseihin, buddhalaisuuteen, ja mistä kaikista he tulivatkin. Ei ollut mitään paikkaa, mihin heidät laittaa. No niin, se on häpeä. Se on häpeällistä, koska minulla ei ollut yhteistyötä sen vakaumuksen vuoksi, jonka olen ottanut. Näettekö?

³⁹ No niin, Afrikassa, minä menin sinne A.F. of M:n, Afrikan Faith Missionsin suojeluksessa. Tietenkään en voi olla samaa mieltä heidän kanssaan. He kastavat ihmiset kolminaisella kasteella, kolme kertaa kasvot edellä. Ja yksi niistä kastaa kolme kertaa taaksepäin: yksi Isälle Jumalalle, toinen Poika Jumalalle, kolmas Pyhä Henki Jumalalle, kastaen kolme eri kertaa kolmelle eri jumalalle, ja muuta sellaista. Ja ehkä Durbanin kokouksessa, kun ihmiset näkevät sellaisen hajaannuksen helluntaiuskovien keskuudessa, ihmiset eivät tienneet minne mennä ja mitä tehdä. Heillä ei ollut paikkaa minne mennä.

⁴⁰ Ehkäpä, mitä jos meillä olisi herätys täällä, veljet... Sallikaa minun sanoa se tällä tavalla. Mitä jos me olisimme juuri kulkeneet suuren herätyksen lävitse, ja te veljet olisitte juuri kääntyneitä, ja tämänkaltaista seurakuntaa ei olisi missään maassa. Ja minä olisin ollut evankelista ja olisin nyt jättämässä teidät, ja te ette ehkä koskaan näkisi minua uudestaan. Mitä te tekisitte? Teistä tuntuisi kuin... Te ette tietäisi mitä

²⁵² Hyvä on. Niinpä he näkivät, että he eivät voineet päästä siitä mihinkään. Minä hyppään muutamien Kirjoitusten ylitse tässä. He näkivät, että he eivät voineet päästä mihinkään Hänen kanssaan.

Niinpä seuraava asia, mikä heidän täytyi tehdä, oli yrittää saada Hänet pois kentältä. He menivät ja sanoivat Hänen veljilleen ja Hänen äidilleen: “Tiedätkö, hän on kauhean väsynyt. Teidän tulisi viedä hänet jonnekin syrjään joksikin aikaa.” Tuo tekopyhien joukko. Kysymys oli siitä, että he eivät halunneet ottaa tuota asiaa, he halusivat päästä eroon Hänestä. Se ei ollut sitä, että he olisivat ajatelleet Hänen olevan väsynyt. He pitivät siitä, että Hän työskentelisi itsensä kuoliaaksi. Mutta joka kerta kun Hän meni ulos, ihmeet alkoivat tapahtua Jumalan Sanan tullessa esiin.

Kuinka olisinkaan halunnut kuulla Hänen seisovan siellä rannalla tuona päivänä, kun Hän kutsui Simon Pietarin ja sanoi: “Seuraa Minua.” Kuinka minä olisinkaan halunnut jättää verkkoni ja onkeni ja kuunnella Hänen saarnaavan siellä, veli Crase, kun Hän astui tuohon veneeseen. Oi, kuinka olisinkaan halunnut kuulla Hänen sanovan: “Tulkaa Minun luokseni te kaikki työtätekevät ja raskautetut. Minä annan teille levon.” Aamen! Olisin halunnut kuulla Hänen sanovan sen.

²⁵³ He yrittivät saada Hänen äitinsä ja veljensä viemään Hänet pois kentältä. He sanoivat: “No niin, tähän tiedätte, hän on työskennellyt liikaa. Minä uskon, että teidän olisi parasta hakea hänet pois sieltä.” Millä tavalla tahansa he vain pystyivät, niin he yrittivät päästä eroon Hänestä! Siinä kaikki mitä he halusivat.

²⁵⁴ Monet taas menivät Hänen kanssaan vain saadakseen Hänet ansaan. Tiesittekö te sen? [Veljet sanovat: “Aamen.”] Ihmiset seurasivat mukana vain löytääkseen Hänestä jotakin. Yhtenä päivänä he antoivat Hänelle pennin.

Ennen kuin he antoivat sen Hänelle, he sanoivat: “Rabbi, me olemme juutalaisia. Me tiedämme, että sinä olet suuri Jumalan mies.” Oi, tuota tekopyhyyttä! Näettekö? “Me tiedämme, että sinä olet suuri Jumalan mies. Kyllä vaan, rabbi!” He vaelsivat aivan Hänen mukanaan. “Hyvää huomenta, veli. Oi, me olemme niin iloiset, että sinä olet tullut tänne meidän maahamme. Oi, me olemme niin iloiset nähdessämme sinut. Me todella olemme sinun puolellasi, kynsin ja hampain, veli. Jos sinä tulet pitämään herätystä, niin me voimme olla vaikka yhteistyössä

²⁴⁶ Mitä tapahtui? Vesi osui ennalta määrättyyn Siemeneen. Kun Se teki sen, hän sanoi: “Rabbi, Sinä olet Jumalan Poika! Sinä olet Israelin Kuningas!”

²⁴⁷ Mitä se oli? Siemen lepäsi siellä, valmiina. Jumala oli kylvänyt Sen ennen maailman perustamista, niin että Sen tulisi tuoda esiin Valo juuri tuona aikana! Halleluja!

²⁴⁸ Siinä minä seison, juuri siinä, veli. Se on juuri se, mitä minä uskon, juuri siinä. Minä saarnaan Sitä, ja Se lankeaa sinne ja tänne, ja ne menevät sinnepäin ja tännepäin. Sillä ei ole mitään merkitystä. Jossakin Se tulee osumaan Siemeneen. Ja kun Se tekee sen [Veli Branham napsauttaa sormiaan.], Se tulee tuottamaan Elämän, aivan yhtä varmasti kuin maailma on olemassa. Kyllä.

²⁴⁹ Kuten tuo sokea poika. Hän sanoi: “Tämä tehtiin, jotta Jumalan teot voitaisiin tuoda julki.” Näettekö? Hän tiesi, mitä tulisi tapahtumaan. Varmasti Hän tiesi.

²⁵⁰ Hyvä on. No niin, ennalta määrätty, kun he näkivät Hänen kirjoitustenmukaiset Merkkinsä, he tiesivät, että Sana oli oikein, koska teot vahvistivat Sanan. He olivat ennalta määrätty näkemään Sen, ja he näkivät Sen ja käsittivät Sen.

Ja sen jälkeen kun he olivat nähneet sen, he eivät voineet päästä siitä minnekään.

²⁵¹ Koska ihmiset, jotka ovat määrätty Iankaikkiseen Elämään, tulevat löytämään sen, ja siinä kaikki. “Kaikki, jotka Isä on antanut minulle, tulevat minun luokseni. Ja kaikille niille, jotka tulevat, minä tulen antamaan Iankaikkisen Elämän, ja herätän heidät viimeisenä päivänä. Yksikään heistä ei katoa.” Aamen! Minä pidän kiinni juuri siitä. Näettekö?

“Ei teoilla, ei voimalla, ei väkevyydellä, vaan Minun Hengelläni”, sanoo Jumala. Ei mitä minä olen tehnyt, mitä minä olen, tai mitä minä tulen olemaan, vaan mitä Hän on, ja minä olen Hänessä. Ja mitä tahansa Hän on, minä olen osa Hänestä! Aamen! Minä olen pelastettu, koska olen osa Hänestä, ja Hän on Jumala, ja minä olen osa Hänestä ollen Hänen poikansa. Se on totta. Niinpä se ei ole se, mitä minä olen tehnyt, tai mitä minä tulen tekemään, vaan se, mitä Hän on tehnyt. Siihen minä luotan, juuri siihen.

tehdä. Te ette voi mennä uudestaan tuohon liejuun takaisin. Te ette voi mennä sinne takaisin vaimojenne kanssa käyttääksenne shortseja, kortinpeluu-kutsuihinne ja tansseihinne, ja muihin sellaisiin asioihin, ja enää koskaan olla tyydytettyjä siihen.

Te olette tulleet Elämään. Te olette nostetut sen yläpuolelle. Te olette tulleet paikalle, jossa te sen sijaan, että sanoisitte: “Tämä on meidän uskontunnustuksemme”, te sanotte: “Tämä on Jumalan Sana.” Ja te olette tulleet Tämän mukaiseen elämään, elääksenne sen mukaan, mitä Tämä sanoo, eikä mitä...

Ja te menette sinne ja kuuntelette heitä ja kuulette, kuinka he menevät pelaamaan bingoa ja heillä on tanssinsa, ja sitä ja tätä ja hieman sanomaa, jossa ei ole yhtään mitään. Puhutaan vain jostakin pormestarista tai jostakin, joka tulisi uudelleen valituksi, tai jostakin muusta poliittisesta asiasta. Ja se kestäisi noin kymmenestä viiteentoista minuuttia. Sen jälkeen kun olitte istuneet päivästä toiseen suuressa Sanan Ruokajuhlassa, te ette tietäisi mitä tehdä!

Teillä olisi sellainen taakka siitä, kunnes joku teistä tavallisista seurakunnan jäsenistä tuntuisi siltä kuin haluaisitte aloittaa seurakunnan ja saarnata sitä itse, koska teidän sydämenne palaisi Jumalan Sanan puolesta, ja teistä tuntuisi pahalta ihmisten puolesta, joista tuntuisi samalta kuin teistä tuntui. No niin, eikö se ole totta? [Veljet sanovat: “Aamen.”]

⁴¹ Vaikka te tietäisitte Jeesuksen olevan tulossa, vaikka Hän tulisi huomenna, niin kuitenkin te haluaisitte tehdä jotakin tänään noiden ihmisten puolesta, jotka ovat Jumalan Valtakunnan kanssa kansalaisia, että he voisivat tulla yhteen. Te haluaisitte olla heidän seurassaan. Kyllä. Niinpä jos se on tällä tavalla...

⁴² Minä uskon koko sydämestäni, että Herra on auttanut minua ja käyttänyt minua aloittamaan suuren herätyksen, yhden suurimmista, mikä koskaan on iskenyt maailmaa alkuseurakunnan päivien jälkeen, maailmanlaajuisesti. Me tiedämme sen. Se on totta. Se oli kaikki mennyttä tuohon aikaan, kun Hän kohtasi minut siellä alhaalla joella ja sanoi minulle, että Sanoma, joka minulla oli, tulisi edeltämään Kristuksen toista tulemusta. Ja oletan, ettei täällä ole ketään tänä iltana, joka olisi ollut siellä alhaalla tuona päivänä. Se oli noin kolmekymmentäkaksi vuotta sitten, kun tuo Valo ilmestyi, minun seisoessani siellä ja katsoessani suoraan Sitä, ja satojen ihmisten, jotka

seisoivat siellä, katsellessa Sitä, kun Se tuli suoraan alas, ja tuo Ääni puhui.

⁴³ Vuosia myöhemmin, on outo asia, että kamerat ottivat siitä valokuvan, Se näytti samalta, aivan tarkalleen niin kuin kerroin teille alhaalla joella. No niin, minä olen saattanut tehdä virheen monissa asioissa, veljet, mutta minä en halua olla tekopyhä. Minä haluan olla rehellinen ja suora teidän kanssanne.

⁴⁴ Ja sitten, toinen asia, jos minä olisin lähtenyt pois, me emme olisi koskaan rakentaneet tänne senkaltaista seurakuntaa. On vaikeata sanoa, mitä meillä olisi ollut, jos minä vain olisin jatkanut eteenpäin, mutta Taivaan Jumala pani sydämelleni rakentaa tämä kirkko tänne. Ja sitten kun Hän kutsui minut ulos evankeliumia saarnaamaan... Meillä on ollut pastori toisensa jälkeen, mutta nyt meillä on kallis veli täällä, jolla on sama usko, joka uskoo Sanoman. Ja meillä on toisia veljiä täällä ulkopuolella, jotka uskovat Sanoman.

⁴⁵ Puhunko liian kovaa? [Veli Beeler sanoo: "Hieman."] Hyvä on, katsotaan. ["Ei. Jatka vain."] Kyllä. Oli... Meillä on materiaali.

⁴⁶ Ja nyt, te sanotte: "Veli Branham, jos he eivät halua kuulla näitä suuren Taivaan Jumalan merkkejä ja ihmeitä, niin kuinka me tulemme tekemään sen?" Entä jos Paavali olisi ajatellut samalla tavalla? Näettekö? Mutta hän ei tehnyt sitä. Nuo piispat pysyivät aivan yhtä uskollisina Sanomalle, ja he... Ja Paavali, aina niin usein, hänen tehdessään kierrosta... Te olette lukeneet Raamatusta, kuinka hän vieraili jälleen näissä seurakunnissa, keskustellen pastoreiden ja piispojen, ja niin edelleen, kanssa, ja kuljetti avustusta ihmisiltä... Ja heillä oli suurta yhdessäolon aikaa, kuten suuri herätys tai jotakin sellaista, Pyhän Hengen langetessa heidän ylle ja sanomien tullessa.

⁴⁷ Katsokaa, kuinka hän mennessä sinne Filippuksen luo, niin jopa hänen tyttärensä profetoivat ja sanoivat: "Kahleet ja vankeus odottaa veljeämme, kun hän menee sinne." Ja tuskin hän oli ehtinyt ulos pihalle, kun tässä tuli profeetta Agabus kävellen alas katua ja hän ei ollut koskaan nähnyt Paavalia aikaisemmin, tätä kaikkien seurakunta ryhmien ylivalvojaa kautta Aasian. Ja hän meni sinne, otti hänen vyönsä ja sitoi sillä kätensä yhteen ja sanoi: "NÄIN SANOO HERRA, kahleet ja vankeus odottavat sitä, kenen nämä ovat." Näettekö, hän profetoi.

²³⁶ Hän sanoi: "Sinä olet kertonut totuuden. Sinulla on ollut viisi ja se, jonka kanssa sinä nyt elät, ei ole sinun miehesi."

²³⁷ Tuo pieni prostituoitu, ennalta määrätty, minä voin aivan nähdä hänen laskevan ruukun maahan ja sanovan: "Herra, minä käsitän, että sinä olet profeetta."

²³⁸ Näettekö? Tuo Siemen lepäsi siellä. Ainoa mitä Se tarvitsi, oli Vettä, ja Vesi oli langennut Sen ylle.

²³⁹ Kun Se lankesi fariseusten ylle, he sanoivat: "Se on Beelsebul." Se ei voinut tuottaa mitään muuta kuin rikkaruohoja, koska siellä ei ollut mitään muuta.

²⁴⁰ Mutta kun Elämän Vesi osui ennalta määrättyyn Siemeneen, hän sanoi: "Herra, sinun täytyy olla profeetta. Minä tiedän, että kun Messias tulee, niin Hän tulee kertomaan meille nämä asiat."

Hän sanoi: "Minä olen Hän, joka puhun sinulle."

²⁴¹ Hän jätti tuon vesiruukun ja meni kaupunkiin. Hänellä oli jotakin kerrottavaa. Hän sanoi: "Tulkaa katsomaan Miestä, joka kertoi minulle ne asiat, jotka olen tehnyt. Eikö tämä olekin Messias?" Näettekö? Hän valitsi olla Jeesuksen puolella.

²⁴² Outo asia, eikö ollutkin? Kaikki nuo fariseukset ja saddukeukset eivät tunteneet Häntä, ja tämä pieni prostituoitu tunsikin Hänet. Näettekö? Miksi? Nuo, jotka uskoivat Häntä ja rakastivat Häntä ja olivat nähneet Hänen Merkkinsä, he tiesivät, että se oli Messiaan Merkki. Sen ympäri ei voida mennä. He tunsivat sen.

²⁴³ Kun vanha Natanael oli ehkä aikaisemmin sanonut Filippukselle: "No niin, minä en oikein tiedä tästä, Filippus. Olen nähnyt niin monien asioiden nousevan esiin näissä viimeisissä päivissä. Minä tiedän, että niin paljon asioita tapahtuu." Mutta hän sanoi: "Minä tulen menemään sinne ja kuuntelemaan Häntä nähdäkseni, mitä Hänellä on sanottavaa."

²⁴⁴ Hän tuli sinne, ja Jeesus sanoi: "Katso, israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä."

Hän sanoi: "Rabbi, koska olet tuntenut minut?"

²⁴⁵ Hän sanoi: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun sinä olit puun alla, minä näin sinut."

se voisi olla Messias? Ja tässä olemme me, Israelin kerma!” Mutta kerma oli hapantunut. Näettekö? Kyllä vaan, siihen oli tullut karpäsiä. Niinpä heidän täytyi kuoria se pois.

²²⁹ Niin he sanoivat: “Tässä me olemme, seurakunta, valitut. Me olemme pitäneet perinnäissäännöt. Me olemme pitäneet Mooseksen lait. Me olemme tehneet kaikki nämä asiat. Ja tässä tulee tämä mies ja arvostele meidän opetuksiamme. Ja sen lisäksi, meidän pyhä pappimme, meidän pyhä isämme, joka teki tätä, ja joka teki tuota, ja kaikki nämä muut asiat, ja kaikki meidän suuret miehemme. Ja hän sanoo heidän olevan perkeleestä, ja sitten hän kutsuu itseänsä Jumalan Pojaksi!”

²³⁰ Oi niin! Katsokaahan, he yrittivät heittää nuo varjot Jeesuksen Nimen ylle ja Jeesuksen ylle tuodakseen sen ihmisten eteen. Paljon enemmän voitaisiin sanoa siitä, mutta se ottaisi liian paljon aikaa. Mutta mitä se oli? Sana ja teot vahvistivat Hänet. Aamen!

²³¹ Oi, todellisille uskovaisille, ennalta määrätuille, jotka olivat ennalta määrättyt näkemään Hänet ja tuntemaan Hänen palvelustehtävänsä, siellä Hän oli. Ei väliä sillä, vaikka Hän ei koskaan olisi avannut suutaan mistään, he tiesivät, että Hän oli! Halleluja!

²³² Tuo pieni prostituoitu tuli sinne kaivolle tuona päivänä noutaakseen ämpärillisen vettä, ja siellä istui keski-ikäinen mies, joka sanoi: “Tuo minulle juotavaa.”

²³³ Hän sanoi: “Mitä, ei ole tapana teidän juutalaisten pyytää samarialaiselta naiselta sellaista.”

Hän sanoi: “Mutta jos sinä tuntisit kenelle sinä puhut...”

²³⁴ “No niin,” hän ajatteli, “tässä on joku älyniekka juutalainen.” Hän kääntyi ja sanoi: “Huomaan, että sinä olet juutalainen, ja jos sinä olet juutalainen, niin sinä olet tietenkin uskonnollinen. Ja te sanotte, että tulee palvoa Jerusalemissa, mutta meidän isämme, Jaakob, joi tästä kaivosta ja juotti karjansa täällä. Ja vesi on syvällä, ja sinulla ei ole mitään millä nostaa sitä. Ja me palvomme tällä vuorella.”

²³⁵ Hän sanoi: “Lopetahan hetkeksi. Mene ja nouda miehesi ja tule tänne.”

Hän sanoi: “Minulla ei ole miestä.”

⁴⁸ Paavali sanoi: “Minä tiedän sen. Minä tiedän sen, mutta älkää särkekö sydäntäni nyt. Antakaa minun päättää juoksuni.” Hän oli väsynyt. Hän oli lopussa. Hän oli jättämässä virkaansa Timoteukselle.

⁴⁹ Nyt meidän täytyy ajatella nuoria ihmisiä. Useimmat meistä ihmisistä täällä olemme naimisissa ja meillä on lapsia. No niin, entä he, jotka tulevat jälkeemme? Näettekö?

⁵⁰ Kuten minulla oli tapana hermostua siitä, kun he heittivät noita verkkojaan jokeen ja vetivät ylös ahvenia ja he ryyppäsivät, nuo humalaiset ja... Olen nähnyt niitä yhtä korkeissa kasoissa kuin mitä tämä katto on täällä, suuria hienoja ahvenia, hajun levitessä kaikkialle ympäri jokea. Minä menin sinne riistanvartijana saadakseni heidät lopettamaan sen. Sain kirjeen: “Jätä heidät rauhaan. Mitä sinä voisit tehdä? Se kuuluu Kentuckylle.” No niin, kentuckylaiset riistanvartijat eivät voi tulla tälle rannalle, koska silloin he ovat poissa alueeltaan. Indianan riistanvartija ei voi sanoa mitään siihen, koska vesi kuuluu Kentuckylle. Siinä se on teille. Mitään ei voida tehdä.

⁵¹ Minä sanoin: “Minulla on poika kasvamassa, joka haluaisi kalastaa. Hehän panisivat hänen kuvansa lehtiin, jos hän saisi yhden sintin kahdenkymmenen vuoden kuluttua, jos tuon annetaan jatkaa sillä tavalla verkkojen ja pyydysten ja kaiken muun kanssa.” Ja se on käytännöllisesti katsoen tulossa sellaiseksi juuri nyt. Missä on vika? Teidän täytyy ajatella näitä, jotka ovat tulossa jälkeenne.

⁵² Niinpä meidän täytyy ajatella toisia, jotka ovat tulossa jälkeemme, näitä nuoria ihmisiä, niin että meillä on paikka lapsiamme varten. Me emme halua tyttäriemme menevän maailmaan. Me haluamme heidät kasvatettavan äitinsä kaltaiseksi. Ja meidän täytyy tehdä järjestelyjä sitä varten. Ja jos huomista ei ole, me emme tiedä sitä. Ja jos huomista ei ole, niin me emme ole tehneet mitään muuta kuin olleet Mestarin asioilla, ja meidät on löydetty velvollisuuttamme täyttämässä, kun Hän tulee.

⁵³ Niinpä ehdottaisin tätä. Ja ehdotin sitä veli Nevillelle. Viekäämme tämä eteenpäin aivan niin kuin olemme tehneet. Jättäkäämme se juuri sellaiseksi kuin se on.

Olen kiitollinen näistä nuorista sananpalvelijoista. Näettehän, itse asiassa Tuomiopäivänä, kenelläkään koko tässä laaksossa ole mitään

millä puolustaa, koska meillä on pieniä seurakuntia kaikkialla, etuvartioita, vartiopaikkoja, odottamassa.

⁵⁴ Eilen illalla olin veljen seurakunnassa ja kysyin, olivatko kaikki siellä linnoittautuneet Sanan taakse, ja jokaisen käsi nousi ylös. Se sai minusta tuntumaan hyvältä.

⁵⁵ No niin, se, mitä minä ajattelisin, olisi tämä, veljet, kuten seurakunnassa täällä... Minun palvelustehtävälläni on, parhaan tietoni mukaan, neljä asiaa, jota voidaan tehdä. Ja voi olla, ettei se ole mikään noista neljästä, mutta se on ainoa tulevaisuuden näkymä, mitä voin ajatella. Jos tuo Yksi, joka puhui minulle tuolla alhaalla joella... Jos tämä on kaikki, mitä on jäljellä pakanaseurakuntaa varten.

Käsittäessämme, että Ilmestyskirja puhuu kolme ensimmäistä lukua Seurakunnalle. Seurakunta menee ylös neljännessä luvussa eikä palaa takaisin ennen kuin vasta 19. luvussa, ahdistuksenajan jälkeen, jolloin Jumala kutsuu ulos juutalaiset.

⁵⁶ Ja kuten Eenok: hän meni ylös, ennen kuin tippaakaan vettä satoi maan päälle. Hän oli mennyt. Sitten tuli ahdistus. Näettehän? Nooa oli arkissa, ennen kuin ahdistus tuli. Ja Seurakunta tulee menemään, ennen kuin ahdistuksenaika alkaa.

⁵⁷ No niin, tulevan ahdistuksenajan kuluessa tulee lohikäärme vainoamaan nukkuvaa neitsyttä syösten suustaan vettä, joka merkitsee kansanjoukkoja, armeijoita, jotka tulevat metsästämään tätä vaimon siemenen jäännöstä ja tappamaan hänet. No niin, se tulee olemaan ahdistuksenajan aikana.

Mutta Seurakunta tulee menemään Kotiin. Nyt, jos se tapahtuisi huomenna, se ei estäisi meitä jatkamasta tänään. Ottakaamme vaarin tästä päivästä.

⁵⁸ Nyt, se mitä ajattelen, että jos tuo Enkeli, joka sanoi nuo sanat minulle: “Niin kuin Johannes Kastaja oli lähetetty edeltämään Kristuksen ensimmäistä tulemusta”, näettekö, “samoin sinun Sanomasi.” Minun tuli ottaa Sanoma. “Ja Se tulisi edeltämään Kristuksen toista tulemusta.” Nyt jos tämä on ollut Se, silloin me olemme todella, todella lähellä, veljet, koska hetki on tullut, kun Sanoman Valo on melkein sammunut.

9:6: “Neitsyt tulee raskaaksi.” Näettekö mitä tarkoitan? He olivat menneet pois Sanasta. Siinä se on.

²²⁴ He heittivät likaa Hänen arvovaltaansa vastaan. “Herrat, ettekö te tiedä, että me olemme Mooseksen opetuslapsia? Ettekö te tiedä, että me olemme Kristuksen palvelijoita? Ettekö te tiedä, että me tutkimme Kirjoituksia päivittäin ja emme ole löytäneet mitään?” He sanoivat: “Messias tulisi temppeliinsä. Ei sanaakaan hänen tulostaan temppeliin. Missä hän on? Mistä koulusta hän tulee? Kysykää keneltä tahansa veljeltä, sekä metodisteilta ja baptisteilta ja presbyteereiltä, tiedättehän, fariseuksilta ja saddukeuksilta ja niin edespäin. Minkälainen jäsenkortti hänellä on? Missä on hänen valtuutuksensa edes saarnata? Häntä ei ole asetettu virkaan. Hänellä ei ole edes saarnaoikeutta.”

²²⁵ Hän sanoi: “Minun virkaanasettamiseni tulee Jumalalta. Minun tekoni vahvistavat sen, mitä Minä olen.” Se on totta. “Minulla ei tarvitse olla teidän papereitanne.”

²²⁶ Näettekö mitä tarkoitan? Hänen oppinsa, hehän kutsuivat Häntä Beelsebuliksi. He eivät voineet ymmärtää Hänen oppiansa.

²²⁷ “Mitä? Hänhän on eri mieltä kaikkien isien perinnäissääntöjen kanssa! Hän on jopa eri mieltä fariseusten kanssa. Hän on eri mieltä saddukeusten kanssa. Hän on eri mieltä heidän koko joukkonsa kanssa. Mistä hän nyt sai oppinsa?”

Raamatusta, tietenkin.

“No niin”, te sanotte, “kuinka minä tiedän, että se on oikein?”

Jumala vahvistaa sen!

Sitä tuo sokea mies sanoi: “On outo asia, jos te olette niin oikeassa, ja Hän niin väärässä. Mutta kuitenkin Hän voi ottaa Jumalan voiman ja avata minun silmäni. Ja te ette edes ole koskaan nähneet sitä tehtävän! Se on outo asia.” Voi sentään! Minä haluan olla Hänen puolellaan, ettekö tekin? [Veljet sanovat: “Aamen.”] Varmasti. “Te sanotte olevanne Mooseksen opetuslapsia, ja että te olette niin oikeassa, ja Hän niin väärässä. Antakaa minun sitten nähdä teidän tekvän niitä asioita, joita Hän tekee.” Aamen!

²²⁸ Siinä, Hänen oppinsa, he arvostelivat ankarasti Häntä, kaikkia Hänen väitteitään. He sanoivat: “Hänen väitteensä olla Messias on väärä. Kuinka hän voisi olla Messias eikä tulisi seurakuntaan? Kuinka

Niinpä nuoret veljeni, te kaikki, jotka menette tänne näihin seurakuntiin, pitääkää kiinni Jumalan Sanasta. Älkää liikahtako Siitä. Jos te ette voi saada sitä tapahtumaan, niin älkää seiskö jonkun toisen tiellä. Seiskää siellä koputtaen ovelle postissa ja osoittakaa suoraan siihen. Se on oikein. Pysykää juuri siellä. Älkää aloittako fanaattisuutta, koska se tulee paljastamaan teidät. Mutta jos te pysytte uskollisina ja pyhinä ja Sanan kanssa, niin Jumala tulee vahvistamaan teidät. Se on totta.

²¹⁹ Hänen palvelustehtävänsä paljasti heidän oppinsa ja uskonkappaleensa, ja he yrittivät käyttää jokaista löytämänsä mahdollisuutta päästäkseen eroon Hänestä. He tekivät kaiken, mitä voivat, päästäkseen eroon Hänestä. Yrittämällä sanoa: “Katsokaapa tänne. Katsokaapa tänne... Se-ja-se... Tämä..”

²²⁰ Siellä Hän istui eräänä päivänä pitaalisen Simonin talossa. Sanaakaan ei sanota, että Hän olisi parantanut hänet. Hän oli pitaalinen. Missään ei sanota, että Hän paransi hänet. Niin se on.

²²¹ Hän kulki Betesdan lammikon ohitse, ja siellä makasi noin kaksituhatta ihmistä, rampoja, sokeita ja kuihtuneita. Ja Hän käveli yhden miehen luo ja paransi hänet ja käveli pois. Sanottiin: “Hyvä on, jos Hän olisi Messias, Hän olisi parantanut heidät kaikki. Jos Hän olisi täynnä sääliä, niin kuin te kaikki sanotte Hänen olevan, Hän olisi armahtanut heitä kaikkia.” He tekivät kaikkensa löytääkseen jotain, millä olisivat voineet mustata Häntä, ja he tekivät niin. Kaiken, mitä he vain saattoivat löytää, he heittivät Hänen päälleen. Hyvä on. He käyttivät hyväkseen jokaista tilaisuutta päästä eroon Hänestä.

²²² He panivat kyseenalaiseksi Hänen syntymänsä, ja he tekivät sen ihmisten edessä. He eivät voineet ymmärtää, kuinka Hän oli syntynyt neitseellisesti, kun Joosefin, tuon kirvesmiehen, oletettiin olevan Hänen isänsä. Ja Hän syntyi ennen kuin Joosef ja Maria olivat naimisissa. He heittivät sen ihmisten eteen. Kyllä vaan. Näettekö? Mitä minä olen nyt sanomassa? He mustasivat Häntä. Näettekö?

²²³ “Katsokaa häntä! Mistä hän tulee? Katsokaa hänen äitiään, ei enempää kuin katuportto, hän sai tämän vauvan. Ja sen jälkeen kun hän jo oli raskaana, ja lapsi oli syntymässä, meni Joosef naimisiin hänen kanssaan kätkeäkseen sen, ja sitten hän tulee jonkinlaisen... Mitä, sehän on perkeleen työtä, ettekö te voi nähdä sitä? Se on tuonkaltainen syntymä!” He heittivät sen ihmisten eteen, lukematta Raamatusta Jesaja

⁵⁹ Panitteko merkille, että, kun Helluntai lankesi, ja nuo veljet olivat täytetyt Helluntaina Pyhällä Hengellä, niin tuskin kului paljoakaan aikaa, kun Sanoma alkoi himmetä, ja he alkoivat asettaa seurakuntia, pitämään vartiota Kristukselle, odottaen Hänen tulevan. No niin, tuo sama asia on tapahtumassa tänään. Jos tuo Kirjoitus on totta: “Minä tulen palauttamaan ennalleen, sanoo Herra, kaiken, mitä syöjäsiirikka ja tuhoojäsiirikka ovat syöneet.” Nyt, jos tämä on se, jos se on Sanoma, ja Jumala antakoon minulle anteeksi, minä en tiedä. Jos se on se, silloin aika on aivan käsillä, tosiaankin, koska Sanoma on ohitse.

⁶⁰ Ja eräänä iltana uneksin, että menin käyttämään erottamista kokouksessa, jossa oli suuri joukko ystäviäni kokoontuneena, tuhansittain heitä. Siellä eräs mies nouti minut. Tavallisesti se on Billy, joka noutaa minut, koska hän ei puhu minulle. Ja tämä mies puhui taukoamatta, ja ennen kuin pääsin sinne, oli kaikki sitä varten oleva voitelu poistunut minusta. Ja sitten minä sanoin: “No niin, minä menen sinne ja vain saarnaan ihmisille: ‘Älkää leikitelkö noiden kirkkokuntien kanssa’, ja niin edelleen ja, ‘Tulkaa ulos’, sillä tavalla.” Ja kun pääsin puhujanlavalle, he olivat jättäneet minut. En tiennyt, mitä se merkitsi, mutta jatkoin kuitenkin. Minä en tiedä sitä.

⁶¹ Se voi olla minun tieni pää. Se voi olla Herran tulemus. Se voi olla hetken muutos. Se voi olla tuon mahtavan tuleminen, jos on oleva toinen sen lisäksi, mikä jo on tullut. Se voi olla se. Meidän täytyy ottaa huomioon kaikki nuo asiat, joita se voisi olla. Ja minä seison täällä tänä iltana, Jumalan ja teidän veljien edessä, minä en tiedä sitä. En voi sanoa sitä teille. Jos tietäisin, niin kertoisin teille, enkä minä puhuisi mitään tällä tavalla, etten tiedä minne päin... Jos minä tietäisin, minne päin asiat ovat menossa, niin minä sanoisin sen, mutta minä en tiedä. Minä en voi sanoa. Juuri nyt minä menen kokouksiin ilman hitustakaan johdatusta. Minä menen, koska en halua istua aloillani. Minä menen nyt kokouksiin ilman minkäänlaista johdatusta. Jos olen väärässä tässä, niin Jumala antakoon minulle anteeksi.

⁶² On kolme asiaa, jotka voivat tapahtua minulle. Se on joko minun tieni pää, ja antaa tämän toisen tulla esille. Minä olen avannut tien hänen jatkaakseen, koska muistakaa, että hän, joka tulee saarnaamaan, tulee olemaan Sanassa. “Palauttaen ennalleen lasten uskon heidän isiensä puoleen.” Se voisi olla minun tieni pää. Voi olla, että Hän muuttaa minun palvelustehtäväni takaisin evankelioimiseksi, merten takana. Tai että Hän ei enää kutsu minua olemaan evankelistana, ja Hän vie minut

jonnekin erämaahan, voidellakseen minut, lähettääkseen minut kuten tuo luvattu, joka on tuleva, niin kuin luulen. Se voi olla mikä hyvänsä noista asioista.

⁶³ Minä en voi jatkaa niin kuin olen tehnyt. Koska minä... Ihmiset ovat uskoneet minuun. Minun täytyy sanoa tämä. Sanon sen miesten edessä. Ihmiset monasti pitävät minua profeettana. Minä en pidä itseäni sellaisena. Ei, en tee sitä. Minä en sano sitä ollakseni nöyrä. Minä sanon sen ollakseni totuudellinen. Minä en pidä itseäni Herran profeettana. Minulla ei ole sitä kunniaa.

⁶⁴ Minä uskon, että Herra on käyttänyt minua pienissä erikoisissa asioissa, ehkä laskemaan perustuksen profeetalle, joka on tuleva. Mutta profeetta ei toimi sillä tavalla kuin minä toimin. No niin, te tiedätte sen. Profeetta ei ole evankelista, ja evankelista ei ole profeetta. Pastori ei ole evankelista, ja evankelista ei ole pastori. Mutta Jumala on asettanut Seurakuntaan ensiksi apostolit, sitten profeetat, sitten opettajat, sitten pastorit ja niin edelleen. Jumala asetti ne Seurakuntaan, ja Jumala antoi heille viran.

⁶⁵ Mutta tuona aamuna, kun minä laskin tuon kulmakiven. Koska, no niin, jos olette hengellinen, te käsitätte sen. Se oli ihmisten hädän vuoksi. Jos te voisitte särkeä sen ja lukea sen, niin siinä sanotaan: "Tee evankelistan työ." Hän ei kutsunut minua olemaan evankelistana, vaan Hän sanoi: "Tee evankelistan työ, sillä aika on tuleva, jolloin he eivät tule kestäämään tervettä oppia vaan keräävät itselleen opettajia, joilla on kutiavat korvat, ja kääntyvät Totuudesta taruihin." Näettekö? Se lainasi tuota Kirjoitusta ja kertoi, mistä löytäisin Sen. Se sanottiin kolme kertaa. Ja minä otin Raamatun ja avasin sen sieltä, mistä Hän käski minua, ja siinä Se oli. Ja sitten, niin kuin te tiedätte noista kahdesta ämpärillisestä, yksi Ykseys-helluntailaiuutta ja yksi Assemblies-helluntailaisuutta, minä en koskaan sekoittanut niitä. Minä istutin heidän omat puunsa suoraan sinne, missä ne olivat, koska minun mielestäni ne molemmat ovat väärässä. Mutta sen ulkopuolella, minä olin risteyksessä, elonkorjuussa.

⁶⁶ Jumala kunnioittaa jokaista, joka on vilpitön. Pietari sanoi sen. Hän käsitti, että Jumala ei kunnioittanut henkilöä. Hän ei katsonut henkilöön, kun he Korneliuksen talossa saivat Pyhän Hengen, kuten hekin alussa. Näettekö? Jumala ei katso henkilöön. Me näemme henkilön olevan syvällinen ja vilpitön, hän voi olla vilpittömästi väärässä. Mutta jos hän

heidän oppinsa. Siitä on kysymys. Katsokaapa nyt! Haluan olla varma, että te vastaanotatte sen.

Veljet, minä pyydän, että annatte minulle anteeksi juuri nyt, että olen ottanut näin pitkän ajan. Ehkä te ette halua minun tulevan takaisin toista kertaa varten, mutta katsokaahan, kuunnelkaa tätä. Katsokaahan, minä haluan olla varma siitä, että ymmärrätte tämän.

²¹⁴ No niin, heillä oli heidän uskontunnustuksensa, ja ne olivat suuria seurakuntia, suuria ihmisiä ja suuria miehiä, pyhiä miehiä, hyviä miehiä, lempeitä miehiä, hienoja miehiä, kunniallisia miehiä, koulutettuja, älykkäitä ja uskonnollisia. Onko se oikein? [Veljet sanovat: "Aamen."] Me kaikki tiedämme sen. Aivan niin hyviä kuin te vain voitte löytää. Näettekö? Mutta kun Jeesus tuli näyttämölle, niin Hänen palvelustehtävänsä paljasti heidän oppinsa, koska Jumala todisti Jeesuksen Kristuksen palvelustehtävän kautta, että Hän oli Hänen kanssaan.

²¹⁵ Eikö Pietari sanonut samaa asiaa? Hän sanoi: "Te Israelin miehet, tietäkää tämä ja kuunnelkaa minun sanojani. Jeesus Nasaretilaisen, Jumalan hyväksymä mies teidän keskuudessanne." Näettekö? Katsokaahan, jos he...

²¹⁶ Kuten tämä sokea mies sanoi: "Eikö tämä olekin ihmeellinen asia? Te olette tämän kansan hengellisiä johtajia, ja tässä tulee Mies ja avaa minun silmäni Jumalan voimalla, ja kuitenkin te ette tiedä mitään Hänestä. Tämä on ihmeellinen asia." Hänellä oli jotakin, eikö ollutkin? Varmasti oli. Hyvä on. Mies joka saattoi tehdä tämän, ja kuitenkin he eivät tienneet, mistä Hän oli! No niin, se oli ihmeteltävä asia.

²¹⁷ Katsokaa sitä nyt tänään, veljet. Näettekö, me tiedämme, että meillä on Jumalan liike. Me tiedämme Sen tekevän ihmeitä. Se parantaa sairaita. Se jopa herättää kuolleita. Se ajaa ulos perkeleet. Se puhuu kielillä ja tulkitsee kieliä. Se lähettää esiin profetioita, ja ne tapahtuvat. Hän näyttää meille unia, antaa tulkinnat, täydellisesti, tarkalleen. Sitten eikö olekin outo asia, että suuret johtajat sanovat meidän olevan joukko hulluja ihmisiä, vaikka he ovat kansan johtajia, seurakuntien johtajia? Se on hämmästyttävä asia.

²¹⁸ Mitä se on? Se on yhä kateutta. Jumalan Henki, Voima ja Sana, näissä viimeisissä päivissä paljastaa heidän uskonkappaleensa ja uskontunnustuksensa, se kaikki saa ihmiset sokaistuneiksi.

²¹⁰ Tässä on suuri Kaifas, ylipappi. Siellä ovat loput noista suurista papeista, ja nuo miehet menevät mukana.

Nyt ottakaapa vaikka katolilaiset, he... Minulla ei tarkoitus heittää mitään heidän päälleen. Sama asia koskee protestanttisuutta. Ottakaapa katolilainen, hän rakastaa pappiansa. Ja minä kerron hänelle Herran Sanasta, ja hän näkee Jumalan teot. Hän tulee sanomaan: "Mutta minun kirkkoni ei usko sitä."

Eräs nainen sanoi kerran minulle: "Minulle on syntiä kuunnella sinua." Näettekö? Hän ei tahtonut olla paha. Hän vain ajatteli niin paljon kirkostaan ja papistaan, että jos hän kuuntelisi jotakin muuta. Hän oli uskollinen tuolle papille.

²¹¹ Jehovan Todistaja on uskollinen sille, mitä he uskovat. Baptistit ovat uskollisia sille, mitä he uskovat. Presbyteeri on uskollinen sille, mitä he uskovat. Ja he ovat aivan yhtä uskollisia pastoreilleen. Emmekö me voisi olla niin uskollisia Sanalle?

²¹² Haluan kysyä teiltä jotakin. Te sanotte: "Hyvä on, veli Branham, kuinka sinä tiedät, että he eivät ole?"

No niin, jos nuo fariseukset ja saddukeukset ja tuon päivän johtajat olisivat jättäneet uskontunnustuksensa ja uskonkappaleensa ja kuunnelleet sitä, mitä Sana sanoi, ja mitä Jeesus kertoi heille, aivan tarkalleen se, mitä Messiaan oletettiin tekevän, he olisivat pitäneet kiinni Hänestä. Mutta he ajattelivat niin paljon johtajiaan.

He eivät olleet pahoja miehiä. He eivät olisi varastaneet, valehdelleet, kiroilleet eikä mitään sellaista. He eivät tekisi sitä. He eivät tekisi aviorikosta. Tietenkään eivät. Hehän olisivat todistamassa sellaisen kivittämistä, joka olisi tehnyt niin. He eivät olisi tehneet sellaista. He olivat hyviä miehiä. Mutta ainoa asia oli, että he eivät olleet hengellisiä miehiä. Moraalisesti he olivat hienoja miehiä, mutta siitä ei ollut kysymys. Ja mitä Jeesus sanoikaan heille? Jopa noille uskollisille ihmisille Hän sanoi: "Te olette isästäne perkeleestä." Näettekö? Sanasta on kysymys.

Minä tulen nyt kiirehtimään niin nopeasti kuin mahdollista.

²¹³ No niin, he eivät olleet Hengellä täytettyjä, mutta he olivat uskollisia ja pitivät kiinni nykyaikaisesta uskontunnustuksesta ja heidän johtajistaan. Näettekö? Hyvä on. Hänen palvelustehtävänsä paljasti

on vilpitön, Jumala tulee johdattamaan hänet Valoon jossakin. Hän on tuleva Siihen, koska Jumala on velvollinen tekemään sen.

⁶⁷ Ja me ajattelemmme Herran tulemuksista, se on sellainen suuri asia, ja Sanoma, se on melkein mennyttä. Muistakaa, ennalta määrätty ryhmä tulee olemaan täällä, kun Herra palaa takaisin, ja voi olla, ettei se ole enempää kuin tusina. Näettekö? Me emme tiedä. Se voi olla satamiljoonaa. Se voi olla kymmenentuhatta. Mutta jos ennalta määrätty tulevat kuulemaan Sanoman ja uskomaan Sen, jos tämä on Jumalan lähettämä Sanoma, jonka me uskomme Sen olevan.

⁶⁸ No niin, silloin me olemme täällä, aivan täällä ylhäällä ajan lopussa, kun. Jos Jumala kutsui minut... Nyt kuunnelkaa, tätä ei tulla sanomaan uudestaan. Jos Hän kutsui minut olemaan Hänen profeettansa, silloin minä en ainakaan täytä profeetan virkaa. Profeetat eivät evankelio. Profeetta piilottaa itsensä erämaahan yksin Jumalan kanssa, kunnes hän saa tarkat ohjeet siitä, mitä Jumala haluaa hänen tekevän. Ja sitten hän tömistelee ulos sieltä ja antaa Sanomansa ja palaa jälleen sinne takaisin. Hän ei ole evankelista, joka pitää kokouksia, ja on yhteistyössä, ja kaikkia näitä asioita, joita evankelistat tekevät. Hän ei opeta kuin evankelista. Hänellä on NÄIN SANOO HERRA, ja siinä kaikki. Hän puhuu sen julki ja antaa lastujen pudota minne tahtovat. Kukan ei tiedä, missä hän on. Hän on jossain yksinäisyydessä.

⁶⁹ Nyt minä en voi, tai jos Hän on kutsunut minut siksi, silloin en voi olla evankelista. Ja jos Hän on kutsunut minut olemaan evankelista, silloin en voi olla profeetta. Käsitätkö nyt, mitä minä tarkoitan? Minä en tiedä mitä tehdä. Minä olen tehnyt kunnioituksella sen, mitä Hän käski minua ensin, ottaa ihmisiä kädestä ja rukoilla heidän puolestaan ja sitten tietää heidän sydäntensä salaisuudet, ja kaikki nämä erilaiset asiat. Ja veljet, se on pettämätöntä! Te tiedätte, että se on Totuus. Joka ainoa teistä tietää sen.

Ja kuinka Hän kertoi minulle, että se tulisi räjähdysmäisesti menemään ympäri maailman. Ja se on tehnyt sen, aivan tarkalleen. Jokainen kansakunta taivaan alla on kuullut sen. Kaikkialle, sanomalehtien ja ääninauhojen välityksellä, kaikkialle. Minä en tiedä, kuinka se on voinut tehdä sen, mutta kautta koko maailman tulee kirjeitä, kaukaa Thaimaasta ja hottentoteilta siellä. Kuinka nuo lähetyssaarnaajat ovat koonneet ihmisjoukot ympärilleen noiden ääninauhojen kanssa ja antaneet tuon Sanan tulkinnan. Ja nyt me

kuulemme kaikkialta ympäri maailman, näettekö, ympäri maailman. No niin, he, Seurakunta, on ennalta määrätty kansainvälisesti, kaikkialta. Kaksi olisi vuoteella, ja kaksi olisi pellolla. Näettekö? Hän ottaisi yhden ja jättäisi yhden.

⁷⁰ Nyt kun olen tehnyt evankelistan työn, ja jos se miellyttää Jumalaa, ja olen tehnyt tuon työn kunnolla, luottaen siihen, että olen miellyttänyt Häntä pyytäen anteeksiantoa kaikille erehdyksilleni, silloin Hän saattaa kutsua minut pois evankeliumin kentältä olemaan Hänen profeettansa. Sitten jos se on niin, minä tulen jättämään evankeliumin saarnaamisen. Jos Hän kutsuu minut profeetaksi, niin minä en voi olla evankelista. Jos minun tulee olla evankelista, minä en voi olla profeetta.

Sekoitan nuo kaksi virkaa. Ja sitä vastaan olen aina ollut. Puhujanlavalla seisominen... Se ei koskaan ole ollut hyvää, menestyksestä. Jumala on käyttänyt sitä, mutta en ole koskaan ajatellut, että se olisi ollut Hänen oikea tahtonsa. Se on ollut Hänen salliva tahtonsa. Puhujanlavalla seisoessa näky tai kaksi lyö teidät melkein tajuttomaksi. Näettekö? Ja sitten jos kerrotte tälle henkilölle, kuinka oikaista itsensä ja mitä tehdä; niin sitten seuraava henkilö, joka seisoo siellä odottaa samaa asiaa. Ja te ette voi kertoa hänelle, ennen kuin joku kääntää teitä kertomaan hänelle. Ja sitten toisista ihmisistä tuntuu, että te olette kavaltaja ja luopio tai paholainen tai jotakin, koska te ette kerro heille, mitä he tahtovat tietää. Katsokaahan, siten ei profeetta toimi.

⁷¹ Profeetta pysyttelee täällä taustalla, kunnes hän tömistää mennä sairaalaan, tai minne hän meneekin NÄIN SANOO HERRAN kanssa, sanoo sanottavansa ja tömistele jälleen takaisin. Hän ei ole ensinkään evankelista. Hän ei pidä kokouksia ja neuvottele asioista. Hänellä on Herran Sana kenelle tahansa, jonka luokse hänet lähetetään.

⁷² Jos hänet on lähetetty Valkoiseen Taloon, hän tömistää mennä suoraan sinne Valkoisen Talon eteen, ja se on NÄIN SANOO HERRA. Jos se on osavaltion kuvernööri, kuka tahansa se onkin, se on NÄIN SANOO HERRA. Hän ei leikittele joidenkin seurakuntaryhmien kanssa yrittäen saada heidät tulemaan ja ottamaan Sanan. Ja hän ei saarnaa näitä asioita, joita evankelistat tekevät. Hän ei ole evankelista.

⁷³ Niinpä te näette, veljet, että sen vuoksi en kutsu itseäni profeetaksi. Minä en edes ole profeetan virassa. Näettekö? Ymmärrätekö te nyt, mitä minä tarkoitan?

kaikki. Koska te menette sinne siksi, että te rakastatte Jumalaa. Ajattelen tätä laulua, jota me laulamme:

*Siunattu olkoon side, joka sitoo
Sydämemme yhteen kristillisessä rakkaudessa
Sukulaismielten yhteys
On tuon ylhäällä olevan kaltainen.
Kun me erillemme eroamme,
Se antaa meille sisäistä tuskaa.
Mutta me yhä olemme yhdistetyt sydämessä
Ja toivomme tapaavamme jälleen.*

²⁰⁶ Näettekö? Sitä se on. "Kun me erillemme eroamme, se antaa meille sisäistä tuskaa." Olen nähnyt tuon ajan, veljet. Minä en tuomitse meitä, mutta sallikaa minun herättää meidät jollekin. Minä olen nähnyt ajan tässä seurakunnassa, jos ihmisten täytyi odottaa keskiviikkoiltaan asti kohdatakseen toinen toisensa, niin he itkivät sen vuoksi. Se on totta. Olen nähnyt saarnaajien tulevan tänne ja kysyvän: "Kuinka sinä teet sen?" No niin, nuo ihmiset ovat yksi sydän, näettekö?

²⁰⁷ He kohtaavat ovella ja sanovat... Sisaret kohtaavat toisensa siellä ulkona ja halaavat toisiaan ja sanovat: "Sisar, ole varma, että rukoilet minun puolestani nyt, kulta. Minä tulen tapaamaan sinut jälleen keskiviikkoiltana. Sinä tulet rukoilemaan, etkö vaan? Rukoile sinä minun puolestani. Minä tulen rukoilemaan sinun puolestasi." Ja tehden sen kyyneleet silmissään.

²⁰⁸ He näkevät veljien puristavan toistensa käsiä, ja he tuskin voivat erota toisistaan, Se on todellista kristittyjen kanssakäymistä. Katsokaahan, he vain odottavat sitä ja rukoilevat toistensa puolesta. Kyllä vaan. Sillä tavalla meidän tulisi olla. Hyvä on.

²⁰⁹ Nyt nämä miehet, jotka antoivat näitä lausuntoja, he eivät olleet pahoja miehiä. He eivät tarkoittaneet olla pahoja. He ajattelivat tekevänsä palveluksen Jumalalle. Nuo fariseukset ja muut, he eivät olleet pirtutrokareita ja juoppoja. He olivat uskonnollisia miehiä. He eivät olleet pahoja. He eivät vain vastaanottaneet Totuuden Sanaa. He eivät vastaanottaneet Henkeä. Miksi? He pitivät kiinni uskontunnustuksistaan ja johtajiensa perinnäissäännöistä. Näettekö? Se osoitti, että he rakastivat johtajiaan.

sisälle. Näettekö? Mitä jos joku olisi nähnyt minun tekevän sen? Silloin ensimmäiseksi asiaksi, tiedättehän, he tulisivat sanomaan: “Hän meni sisään sinne, missä tuo nainen oli. Hän juoksee naisten perässä.” Näettehän, se olisi asia, jota minun ei tulisi tehdä. Teidän ei tule koskaan tehdä mitään senkaltaista, koska te panette kompastuksen jonkun toisen tielle. Näettekö? Minä en usko, että minä tulisin tekemään mitään väärää siellä. Minä luottaisin Jumalaan mennessäni sinne. Ei väliä minkälainen asia olisi, minä luottaisin Jumalaan. Mutta kuitenkin, näettehän, minä rakastan Herraa tarpeeksi, niin että en tekisi sitä. Katsokaahan, se on rakkaus, joka teillä on. Te ette tee sitä sen takia, että on velvollisuus tehdä niin. Te teette sen, koska te rakastatte Herraa. Teidän ei ole pakko tehdä sitä, mutta te teette sen joka tapauksessa.

²⁰¹ Paavali sanoi: “Kaikki asiat ovat laillisia, mutta kaikki eivät ole sopivia.” Näettekö? Paavali saattoi tehdä paljon asioita, joissa hän ehkä tiesi Herran ymmärtävän ja luottavan häneen, mutta ei ollut sopivaa hänen tehdä sitä.

Niinpä tällä tavalla lakiin perustuvat yrittävät sanoa: “Aina neljäkymmentä päivää ennen pääsiäistä me aloitamme paaston.” Ja he syövät aivan yhtä paljon kuin he aina tekevät. He saattavat sanoa: “No niin, minä en pidä pavuista, joten minä jätän pavut pois Paastonajaksi.” Minä olen kuullut heidän sanovan: “Minä en pidä sianlihasta, joten minä jätän sen pois.” “Minä lopetan ryypäämisen Paastonajaksi.”

²⁰² Eräs nainen sanoi kerran minulle: “Tiedätkö mitä minä jätän pois Paastonajaksi tänä vuonna, veli Branham?”

Sanoin: “En tiedä. Mitä?”

²⁰³ Hän sanoi: “Karamellin. Minä en ole koskaan siitä liikaa välittänytään.”

²⁰⁴ Näettekö? Siinä se on teille. He kutsuvat sitä paastoksi. Näettekö? Se on lakiin perustuvaa. He sanovat: “No niin, minun täytyy... Tiedätkö, kävin kirkossa pitkän aikaa. Koska, sanonpa sinulle, minä kävin pyhäkoulussa koko vuoden, koska opettaja sanoi, että he antaisivat Raamatun jokaiselle, joka ei olisi poissa päiväkkään.”

²⁰⁵ No niin, veli, se on jonkinlainen tapa mennä. Minä mieluummin menisin ja ostaisin itselleni Raamatun. Jos te ette käy kirkossa siksi, että rakastatte Herraa, niin voitte aivan yhtä hyvin pysyä poissakin. Siinä

No niin, siitä voitaisiin sanoa paljon sillä tavalla, mutta minä toivon että... En halua ottaa liian paljon ajastanne, että voisin päästä tähän Sanaan, jonka haluan lukea tänä iltana.

⁷⁴ Nyt, tätä minä olen nyt tekemässä. En ole koskaan tuntenut, että minun tulisi elää Indianassa. Minä olen kulkija. Minä menen yhteen paikkaan ja ajattelen: “Minä asettaudun tänne asumaan. Tämä se on.” Minä en voi tehdä sitä. Kun menen jonnekin muualle, ajattelen: “Minäpä menen tänne.” En voi tehdä sitä. Vaimoni kutsuu minua, mikä tuo laulu olikaan, jota he laulavat: “Rauhattomat tuulet”. Arvelen teidän kuulleen sen. Useimmat teistä olette kuulleet heidän laulavan... No niin, sillä nimellä hän kutsuu minua: “Rauhattomat tuulet”.

Kun sitten olen pääsemässä tänne, minä ajattelen: “Pojat, minun on päästävä kotiin. Minun täytyy nähdä vaimoni ja lapseni. Minun on vielä kerran päästävä tabernaakkeliin saarnaamaan.” Kun pääsen tänne, olen saarnannut kerran, suudellut vaimoani ja syleillyt kaikkia lapsiani, menen ulos pihalle ja alan leikata ruohoa, ja lentokone lentää ylitse. Minä pysähdyn ja pyyhkäisen hikeä kasvoiltani ja haluan mennä sen mukana. On jokin muu paikka, jonne minun täytyy mennä. Hyvä on, minä ajattelen, että minun täytyisi mennä sinne. Menen sinne ja saarnaan siellä jonkun aikaa ja katson ympärilleni, ja siellä lentää toinen ylitse, ja minun täytyy päästä sen mukaan. Näettekö? Minulla ei ole mitään paikkaa, johon asettautua. Minä en yksinkertaisesti voi tehdä sitä. Minä olen rauhaton, liikun paikasta toiseen... jotakin... En voi auttaa sitä. Se on jotakin minussa, ja minä tiedän, että minun täytyy tehdä se.

⁷⁵ Nyt, seurakunnan ollessa sen nykyisessä tilassa, minusta tuntuisi hirvittävältä lähteä pois täältä. Ja ajatella kaikkia teitä miehiä istumassa täällä, joiden kanssa uskon kuluttavani iankaikkisuuden siellä kirkkauden maassa. Meillä on hienoja miehiä, hienoa ainesta, lujia, terveitä ihmisiä. Juuri jokin aika sitten herätys puhkesi täällä seurakunnassa ihmisten keskuudessa. Henki tuli heidän keskuuteensa ja alkoi antaa lahjoja. Tarkkasin sitä nähdäkseni, tulisiko se menemään fanaattisuuteen. Joka kerta, kun he alkoivat liikkua siihen suuntaan, Henki pysäytti sen tuoden sen takaisin tänne. Ajattelin: “Ylistys Herralle.” Katsokaahan, pitäkää vain paikanne siellä, se on hienoa.

⁷⁶ Nyt, ajatukseni on tämä, että jos voisi olla mahdollista, kun minä olen lähdössä jonnekin. Minä en tiedä, minne olen menossa. Mutta minä

en voi istua hiljaa, enkä minä tule jäämään tänne. Minä en yksinkertaisesti voi tehdä sitä. Minun täytyy muuttaa jonnekin. Ja minä en mahdollisesti tule viipymään siellä kuin muutamia päiviä ennen kuin muutan jonnekin muualle. Minun täytyy mennä jonnekin. Minä en tiedä minne olen menossa. Aabrahamkaan ei tiennyt, minne hän oli menossa. Hän vain kulki virran poikki ja jatkoi eteenpäin. Siinä kaikki.

⁷⁷ Minusta tuntuu, että se, mitä meidän tulisi tehdä täällä tällä hetkellä... Minä uskon, että me tarvitsemme kirkon. Minä uskon, että Jumalan Huone... Te sanotte: “No niin, mutta mitä hyötyä on kiinnostaa rahaa, jos Herra on tulossa?” Näettekö? Ja jos ihmiset ovat tarkoittaneet rahan kirkkoa varten, niin meidän velvollisuutemme on rakentaa kirkko, sen sataprosenttisen äänestyksen mukaisesti, jonka toteutin tuona iltana. Niinpä rakentakaa se! Minä haluan sanoa, että te rakentaisitte sen. Kyllä vaan.

⁷⁸ Minä en ole milloinkaan ennen ilmaissut tätä, mutta haluan tehdä sen teidän miesten edessä. Minä en tahtonut naisten olevan täällä, koska yksi nojaa tänne päin ja tuonne päin. Nyt minä haluan kertoa teille syyn, miksi haluan tehdä sen. Minä uskon, että, jos Herra tulisi ensi viikolla, niin aloittakaamme rakentamaan kirkkoa tällä viikolla. Tietenkin, näyttäkäämme Hänelle, että me seisomme palveluksemme paikalla. Kyllä vaan.

⁷⁹ Ja sitten kun kirkko on rakennettu... Sanokaamme, jos Hän... Mitä jos Hän vielä viipyy kymmenen vuotta? Mitä jos Hän tulee vasta kahdenkymmenen vuoden kuluttua? Tai mitä jos Hän vielä viipyy sata vuotta? Mitä tahansa se onkin, kun Hän tulee, millään sillä ei ole väliä. Me tiedämme, että Hän tulee noutamaan meitä ennen tuota aikaa, koska me emme voi enää elää sataa vuotta. Hän tulee noutamaan meitä, mutta meidän täytyy jättää jotakin jälkeemme. Sitten minä ajattelin tätä. Miksi emme sitten antaisi seurakunnan täällä, joille nyt puhun, rakentaa tuota kirkkoa? Rakentakaa se tänne. Tehkää siitä miellyttävä, mukava paikka, jonne ihmiset voivat tulla.

⁸⁰ Minä ehdottaisin veli Nevilleä seurakunnan pastoriksi, niin kauan kuin seurakunta ehdottaa häntä olemaan pastori. Siitä äänestää seurakunta. Niin kauan kuin hän täyttää velvollisuutensa ja pysyy uskon kanssa ja haluaa tulla ja tuntee sen Herran johdatuksi, silloin Herran johdatus on, että hän pysyy, jos seurakunta äänestää samoin.

rukouksia ja nielette leskien huoneet.” Hän sanoi: “Te saatte suuremman tuomion.”

“No niin, mutta muista, että minä olen tohtori Se-ja-...”

¹⁹⁶ Minä en välitä siitä, kuka sinä olet.” Oi pojat, Hän todella antoi heidän kuulla. He eivät... Miksi? Koska he eivät uskoneet Häntä. Hän oli Sana. Näettekö? Hän yritti murtaa tuota lakiperäistä joukkoa.

Ja jos Hän olisi täällä maan päällä tänään, Hän yrittäisi tehdä saman asian.

¹⁹⁷ Jotkut ihmiset sanovat: “Odotahan hetkinen. Me pidämme sapatin. Me teemme tätä. Ja tiedätkö, me pidämme kaiken tämän, ja me pidämme tuon, ja jokaisen... Jokaisena Pitkäperjantaina kun paastonaika tulee, neljäkymmentä päivää ennen Pääsiäistä, me aina huomioimme Paastonajan. Minä lopetan tupakoimisen neljäksikymmeneksi päiväksi. Minä lopetan ryypäämisen neljäksikymmeneksi päiväksi, Paastonajaksi.” Oi! Lakiin perustuvia isien perinnäissääntöjä. Jos te rakastatte Jumalaa, te ette ensinkään tupakoi. Minä kirjoitin ensimmäisen omistamani Raamatun takalehdille:

Älkää kysykö minulta järjettömiä kysymyksiä.

Päättäkää tämä mielessänne.

Jos sinä rakastat Herraa koko sydäimestäsi,

Sinä et tupakoi, pure mälliä, tai juo minkäänlaista pontikkaa.

¹⁹⁸ Se on yhä sama tänään. Minä en tee sitä, koska uskon, että Hän tuomitsee minut sen tekemisestä. Minä lopettaisin sen, koska se on likainen asia eikä sovellu sananpalvelijalle. Se on totta. Minä en sanoisi...

¹⁹⁹ Monta kertaa kun menen taloihin, siellä ulkopuolella seisoo naisia. Mennessäni taloon, minä kolkutan ovelle, ja sisar voi tulla ovelle ja sanoa: “Tule sisään, veli Branham.” Jos hänen miehensä ei ole siellä, tai ellei se ole sairastapaus, ja joku ei ole minun kanssani, niin minä en mene sisälle. Ja sitten he voivat kutsua minut sairaalaan, tai huoneeseen, ja sanoa: “Veli Branham, tule tänne. Minä olen sisar se-ja-se sieltä-ja-sieltä. Minä olen täällä hotellissa ja olen tuonut äitini mukanani. Hän on sairas.” Silloin otan vaimoni mukaan. Jos en tee sitä, niin otan jonkun toisen veljen.

²⁰⁰ Näettekö, minä en usko... Uskon, että olisi aivan soveliaista minun mennä sinne sisälle, mutta mitä jos joku näkisi minun menevän sinne

He vihasivat Häntä, koska he olivat kateellisia Hänelle. Se oli ainoa syy. He olivat kateellisia.

He yrittivät hävittää Hänen vaikutusvaltansa ihmisten edessä aivan kuten he tekevät nytkin. Jos he vain voivat hävittää Sanoman vaikutuksen ihmisten edessä, silloin he ovat voittaneet sen. Se on totta. Koska, miksi he yrittivät tehdä sen? Koska Hän oli vastaan kaikkia heidän uskontunnustuksiaan, kaikkia heidän seurakuntiansa oppeja, ja kaikkea, johon he uskoivat, ja kaikkia heidän uskojaan ja niin edelleen. Hän oli sitä kaikkea vastaan. Ja he vihasivat Häntä, koska Hän ei liittynyt yhteen heidän kanssaan.

¹⁸⁹ Nyt jos Hän olisi tullut ja sanonut: “Oi, Kaifas, minun Isäni ihmeellinen mies. Minä olen Messias. Tulehan tänne, Kaifas. Näetkö sinä tuon veden tuolla? Muistatko kuinka Mooses, tuo suuri profeetta siellä Egyptissä, muutti sen vereksi. Muistatko sen, Kaifas?”

¹⁹⁰ “Oi, nuori mies, se on minulle hyvin tuttu kertomus.”

¹⁹¹ “Hyvä on, Kaifas, minä tulen nyt muuttamaan tuon veden vereksi, osoittaakseni sinulle, että minä olen tuo Profeetta, josta Mooses puhui. Siinä se on, Kaifas, mitä sinä siitä ajattelet?”

¹⁹² “Mitä sinä ajattelet Kaifaasta fariseuksena? Mitä sinä ajattelet fariseuksista?”

¹⁹³ “Oi, minä ajattelen, että he ovat ihmeellisiä ihmisiä. Oi, te kaikki pidätte vanhinten perinnäissäännöt aivan tarkalleen.”

“Tiedätkö, sinä todella voisit olla Messias.”

¹⁹⁴ Ei, silloin Hän ei olisi ollut! Se olisi ollut selvä merkki siitä, ettei Hän ollut. Kun te näette jonkun tulevan ja sanovan: “Tulehan tänne, ja minä näytän, mitä minä tulen tekemään.” Ja: “Tulehan tänne, ja minä tulen tekemään tätä ja tuota.” Muistakaa, että siinä on jotakin hämää alusta alkaen. Jeesus sanoi: “Minä en te mitään, ennen kuin Isä näyttää minulle ensin.” Näettekö?

¹⁹⁵ Kyllä, Hän oli heitä vastaan. Hän opetti heitä vastaan. Hän tuomitsi heidän sapatin pitämisen. Hän tuomitsi tavan, miten he pukeutuivat. Hän tuomitsi kaiken heidän elämässään, heidän perinnäissääntönsä, heidän patojen ja kattioiden pesunsa, ja käsien pesun ja kaiken muun. Hän tuomitsi sen kaiken. Heidän pukeutumisestaan Hän sanoi: “Teillä on tupsut viitoissanne, ja te haluatte korkeimpia istuimia ja pidätte pitkiä

⁸¹ Sitten sanoisin, että jokainen näistä miehistä täällä, näistä toisista miehistä, kuten veli Crase ja veli Junior ja kaikki heistä, niin kauan kuin he tuntevat velvollisuudekseen seistä palveluksensa paikalla, ja ovat yhteydessä tänne... Te ette voi mennä ja pitää kokousta metodistien kansaa. Teillä ei ole yhteyttä heidän kanssaan. Baptistit, menkää ja puhukaa heille kielilläpuhumisesta ja kasteesta Jeesuksen Nimessä, niin he tulevat potkaisemaan teidät ulos nopeasti, noin nopeasti. [Veli Branham napsauttaa sormiaan.] Se on totta. Jos te istutte siellä, niin te olette kuin kyyhkynen varisten joukossa. Teillä ei olisi minkäänlaista yhteyttä. Te tulisitte kuolemaan. Minä en nyt tee pilaa metodisteista ja baptisteista, muistakaa se. Minä en sano sellaista, minä vain tuon sen esiin vertauksen vuoksi. Monet noista metodisteista ja baptisteista ovat hyviä miehiä, jumalaisia miehiä, mutta minä puhun yhteydestä. Siellä takana istuu tänä iltana tuo evankelista, veli J. T. Parnell, veli Beeler. Minä uskon, että tämä veli, joka istuu tässä... Jotkut heistä... Monet teistä täällä, olette jumalanmiehiä, joilla on kutsumus elämässänne, te voitte olla tekemässä jotakin. Älkää vain istuko aloillanne. Tehkäämme jotakin. Jos te ette saa kuin yhden sielun pelastetuksi, pelastakaa tuo yksi. Jokainen meistä.

⁸² No niin, minä ajattelen että tämä kirkko... Jos te miehet tahdotte, kun te rakennatte tämän kirkon, tehkää tämä jonkinlaiseksi päämajaksenne, ja vaikkapa veli Nevillen täällä jonkinlaiseksi vanhemmaksi vanhimmaksi keskuudessanne. Ja joskus, kun tulee esiin kysymys, josta ette voi neuvotella seurakuntanne kanssa, niin tuokaa se tänne veli Nevillille ja keskustelkaa siitä yhdessä. Ja jos te ette voi päästä mihinkään päätökseen, niin minä olen tuleva pian kuitenkin, ja me tulemme kaikki yhteen sen kanssa.

⁸³ Sitten siellä omissa ryhmissänne, kouluttakaa toisia sananpalvelijoita, miehiä, joiden elämässä te näette olevan kutsun palvelukseen. Valmentakaa noita nuoria miehiä. Tuokaa heidät tänne vanhimman luo. Tulkaa kaikki yhteen saarnaajien kokouksessa ja opettakaa siellä syvempiä Jumalan asioita. Älkää menkö hakoteille. Pitäkää joku, joka... johon te voitte luottaa, pitääksenne hänet jonkinlaisena johtajananne. Ja sitten, jos te ette joskus näe sitä aivan tarkalleen hänen tavallaan, niin ei se mitään. Te olette joka tapauksessa uskossa, liikkukaa vain eteenpäin. Ehkä kun me sitten tulemme kaikki yhteen, me tulemme rukoilemaan, ja Jumalan erottaminen tulee alas, ja Hän tulee

antamaan sen aivan tarkalleen niin kuin se on, antaen meidän tietää, kuinka tehdä se.

⁸⁴ Ja sitten siellä seurakunnissa, valmentakaa joukko miehiä... Ja jos minä olen evankelistisella matkalla jossakin, niin siellä on paikkoja, jonne voin asettaa heidät maailmanlaajuisesti.

⁸⁵ Mitä jos menisin takaisin Intiaan. Ja siellä minä sanoisin näille ihmisille... Ehkäpä siellä olisi heitä tuhansia. Viipyisin siellä viikon tai kaksi, ja he näkisivät palvelus tehtävän. He rakastaisivat sitä. He uskoisivat, että se on Totuus. He tulisivat ulos pakanuudesta. Ja ehkä kahdessa tai kolmessa viikossa.

Kun olin siellä kahtena iltana, niin ehkä satatuhatta kääntyi Kristukselle ilman paikkaa minne mennä. Seuraavana päivänä hyppäsin koneeseen ja tulin takaisin Roomaan ja sieltä Yhdysvaltoihin jättäen heidät kuin lampaat susien keskelle.

Mitä jos minulla olisi ollut ryhmä miehiä, valmennettuja miehiä, Sanomassa valmennettuja nuoria miehiä, olisin voinut sanoa: "Hyvä on, odottakaahan hetkinen. Ennen kuin lähten täältä, me tulemme asettamaan nämä seurakunnat järjestykseen. Minulla on mies, ja olen jo sähköttänyt hänelle, ja heillä on rahaa. He ovat jo matkalla tänne ottaakseen haltuunsa tämän, hyviä miehiä. Siellä tulee olemaan kaksi tai kolme nuorta miestä, jotka tulevat olemaan hänen apulaisinaan."

⁸⁶ Ja tämän uskon seurakunta voidaan asettaa sinne, missä se tulisi olemaan etuvartiona Intiassa, etuvartiona Saksassa, etuvartiona Sveitsissä. Ja juuri nyt meillä tulisi olla heidät ympäri kaikissa kansakunnissa, joissa minä olen ollut. Ja Sanoma... Ja sitten siitä tulee toinen, ja toisesta tulee toinen. Näettekö mitä tarkoitan? [Veljet sanovat: "Aamen."]

⁸⁷ Nyt huomenillalla, tai huomenillan jälkeen, te tulette näkemään Mattson-Bozen tulevan tänne, joka on minun ystäväni. Te tulette näkemään, mitä yksi pieni raajarikkoinen ruotsalainen teki siellä Tanganjikassa. Ja hän meni sinne... No niin, Mattson-Boze on hyvä mies, mutta hän ei usko siihen uskoon, johon me uskomme.

⁸⁸ Minä olen ottanut hänet, ja olen sitonut hänet sellaiselle paikalle Kirjoituksissa. Minä sanoin: "Mattson, sinä olet ystäväni. Nyt sinä et tule juoksemaan pois, vaan me tulemme seisomaan täällä ja pitämään toisiamme käsistä kristittyinä veljinä ja keskustelemaan."

silmiensä kyynelillä ja kuivannut niitä pyyhkeenään päänsä hiukset. Niinpä minä osoitan sinulle, että olenko profeetta vai en." Aamen! Minä pidän siitä.

¹⁸⁴ "Nyt minä haluan puhua sinulle hetken, nainen. Sinun syntisi, jotka ovat monet, ovat kaikki anteeksi annettu sinulle." Hum!

¹⁸⁵ Pilasivatko he Hänen Nimensä? He ajattelivat saaneensa Hänet ansaan. He ajattelivat pysäyttäneensä sen. He ajattelivat saaneensa Hänet sellaiseen asemaan, ettei Hänellä enää koskaan voisi olla herätystä tuossa yhteiskunnassa. He ajattelivat pilanneensa Hänen vaikutusvaltansa, mutta tarvittiin vain yksi henkilö, joka rakasti Häntä, kääntämään koko tilanne päinvastaiseksi!

¹⁸⁶ Voitteko te tietää oletteko juuri te tuo henkilö omalle yhteisölle tai jollekin, jonka te tulette kohtaamaan? Olkaa Hänen puolellansa. Tehkää Hänelle palvelus. Tehkää jotakin Hänelle. Te tiedätte, mitä tarkoitan, veljet, eikö vaan? [Veljet sanovat: "Aamen."] Olkaa Jeesuksen puolella. Valitkaa Hänet. Tehkää palvelus Hänelle huolimatta siitä, mitä kuka tahansa muu... Vaikka ette koskaan saisi palkkaa tai mitään. Sillä ei ole mitään merkitystä. Odottakaa, kunnes työ on ohi.

¹⁸⁷ Kuinka te haluaisittekaan Hänen sanovan... Vaikka te olisittekin rukoilleet sairaiden puolesta, eivätkä he parantuneet. Vaikka te rukoillette profetoidaksenne, ettekä tehneet sitä. Mutta kuitenkin, ainoa asia, minkä voitte tehdä, on kertoa kertomus Jeesuksesta seurakunnassanne, tai yhteisössänne tai työssänne. Te ette voineet tehdä edes yhtä asiaa. Te ette edes johdattaneet yhtä henkilöä Hänelle. Tuo nainen ei johdattanut ketään Kristukselle, mutta hän teki palveluksen Hänelle. Ja mitä eroa sillä on, jos tien päässä Hän tulee sanomaan: "Ja Minä sanon sinulle, kaikki sinun syntisi, vaikkei ehkä yhteenkään rukoukseen vastattu. Mutta sinä tulet Minun Sanani perustalta. Sinä tulet, koska sinä uskoit Minuun ja sinä teit minulle palveluksen. Ja Minä sanon, että sinun monet syntisi, joita olet tehnyt, ovat kaikki anteeksi annetut." Se olisi tarpeeksi hyvää minulle! Aamen. Kyllä. Hyvä on.

¹⁸⁸ He haluavat sanoa: "Ihmeiden päivät ovat ohi", ja niin edelleen. Antaa heidän jatkaa eteenpäin ja sanoa se, mutta tehkäämme me palvelus Herralle.

¹⁷⁹ Ja he sanoivat: “ Siellä hän nyt on pesemässä hänen jalkojaan. Jos hän nyt olisi profeetta. Näettehän, veljet, tuo mies ei ole profeetta. Jos hän olisi profeetta, niin hän tietäisi, minkälainen tuo nainen on, joka pesee hänen jalkojaan.”

¹⁸⁰ Ja Jeesus vain istui ja katseli tuota naista liikauttamatta jalkaansakaan, ennen kuin hän oli lopettanut. Jos te tulette tekemään jotakin Jeesukselle, niin joskus Jeesus vain istuu ja katselee, kun te teette sen. Hän antaa teidän jatkaa loppuun asti, ja sitten tulee palkkio. Te saatatte juosta koko elämänne kilpajuoksun työskentelemällä Hänelle, mutta älkää olko huolissanne, siellä odottaa palkkio tien päässä, jos te vain olette olleet Hänen puolellansa.

¹⁸¹ Te ette ehkä näe yhdenkään henkilön paranevan, jonka puolesta te rukoillette, mutta jatkakaa vain rukoilemista heidän puolestaan. Olen usein sanonut: “ Jos minä rukoilen viidensadan puolesta tänä iltana, ja kaikki viisisataa ovat kuolleita aamulla, niin huomenillalla minä saarnaan jumalallista parantumista ja rukoilen sairaiden puolesta.” Näettekö? Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

¹⁸² Hän antaa teidän tulla aivan alas, voitetuiksi ja kaikkea muuta, kunnes te olette tulleet tienne päähän ja lopettaneet työnne, niin kuin Hän johti tuota naista. Tuo nainen halusi tehdä Hänelle palveluksen, ja niinpä Hän antoi hänen pestä jalkansa. Oi, jos Hän olisi sanonut: “Älä tee sitä”, hän olisi hypähtänyt ja juossut karkuun, mutta Hän salli hänen tehdä tuon palveluksen.

¹⁸³ Ja kun tuo nainen oli lopettanut, lopettanut sen palveluksen tekemisen, jota hän oli tekemässä, niin silloin Hän katsoi tuota tekopyhää, joka seisoi siellä taaempana ja yritti mustata Hänen Nimeään, ja sanoi: “Simon, minulla on jotakin sanottavaa sinulle. Ei tuolle naiselle, vaan sinulle. Sinä seisot siellä takana ja tiedät sydämessäsi, että siksi sinä toit Minut tänne. Sinulla ei ole mitään yhteyttä minun kanssani. Enkö minä tiennyt sitä? Mutta sinä toit minut tänne ja istutit minut tänne taakse tehdäkseksi pilaa minusta. Sinä et antanut minulle vettä jalkojen pesuun. Sinä et antanut minulle mitään lievitystä. Minä olen istunut täällä palaneena ja tuntien kipua, etkä sinä antanut minulle öljyä kasvojani varten. Sinä häpesit suudella minua tervetulleeksi tai puristaa kättäni. Näettekö? Sinä häpesit seuralaistesi edessä. Sinä häpesit tehdä sitä. Tämä nainen, siitä asti kuin hän tuli sisälle, ei ole tehnyt muuta kuin hieronut jalkojani ja kylvettänyt niitä

⁸⁹ Ja minä selvitin Sanoman hänelle niin, että hän vain seisoi siellä ja sanoi: “Veli Branham, sinä olet varmasti oikeassa.”

⁹⁰ Minä sanoin: “Nyt Mattson, sinä et usko sitä, sillä muuten sinä vastaanottaisit sen.”

⁹¹ “Kyllä, veli Branham, minä uskon, että se, mitä sinä sanot, on Totuus.”

⁹² “Miksi et sitten vastaanota sitä?” Näettekö? Polttakaa se vain suoraan sisälle häneen ja hän... Sitten niin pian kuin hän pääsee pakoon, hän on mennyt. Näettekö?

⁹³ Mutta tarkatkaa vain, mitä tuo mies teki lähetysasemillaan siellä, vain yksi mies. Koska hän saattoi lähettää sanan takaisin Chicagoon ja ottaa Burtonin ja kaikki loput heistä ja lähettää heidät sinne tekemään työtä. Niin he nyt tulevat kymmeninä tuhansina yhdestä pienestä herätyksestä. Ei mies lahjojen kanssa, vaan ainoastaan mies, jolla on tarpeeksi rohkeutta mennä sinne ja aloittaa.

Mitä olisi voitu tehdä tämän alla? Se olisi ollut luettavissa miljoonissa. Varmasti. Me olemme menettäneet tuon ajan. Siinä on minun ehdotukseni.

⁹⁴ Nyt muistakaa, tekemällä tämän te tulette näkemään, että voi olla aikoja, jolloin te tulette olemaan eri mieltä veli se-ja-sen kanssa. Te tulette olemaan eri mieltä täällä. Ja muistakaa, kun te tulette sille paikalle, että te sanotte: “No niin, koska hän ei usko sitä aivan niin kuin minä, minä en tule...” Silloin on jokin vialla teidän kanssanne! Vika ei ole tuossa toisessa miehessä, vaan jokin on vialla teidän kanssanne! Kun veljet, jotka yrittävät pysytellä yhdessä...

⁹⁵ On yksi asia, me Branhamit, meitä on yhdeksän, ja me saatamme tapella kuin lemmikkikoirat, mutta loppujen lopuksi kun olemme tappelumme tapelleet, me olemme yhä Branhameita. Näettekö? Yksi tietää, että toinen oli Branham, ja minä tiesin, että hän oli Branham, ja hän tiesi minun olevan Branham. Mutta me saatoimme tapella. Te teette niin omassa perheessänne, mutta he ovat yhä teidän veljiänne.

Ja sillä tavalla se on. Meillä voi olla eroavaisuuksia, mikä kyllä sopii, mutta me olemme yhä yksi. Me olemme yksi Kristuksessa. Me uskomme tämän Sanoman, joten pysykäämme Sen kanssa.

⁹⁶ Ja minä uskon, että se, mitä meidän tulee tehdä, on jatkaa eteenpäin, kunnes Jeesus tulee. Ja sen halusin sanoa sillä tavalla. Ja uskon, että jos teillä olisi...

⁹⁷ Katsokaahan, teidän tulee olla innostuneet Sen kanssa. Jos ette ole innostuneita, silloin siellä on jotakin vialla. Siellä on jotakin vialla. Teidän täytyy... Älkää vain sanoko: "No niin, viime kuussa minä olin melkoisen innostunut, mutta nyt en tiedä." Näettekö, silloin siellä on jotakin vialla jossakin. Teidän täytyy olla täynnä intoa koko ajan ja vain jatkaa lyömistä. Se on perkele, joka yrittää saada teidät.

Kuten minä olen aina pitänyt meidän viimeisestä presidentistämme, herra Eisenhowerista. Olen suuresti ihaillut kenraali Eisenhoweria. Hän sanoi: "Kun me olimme taistelussa, niin me monasti vedimme panoksen piippuun, ja ampuessamme se vain nakshti eikä räjähtänyt, mutta me emme antautuneet. Me saatoimme vetää toisen panoksen piippuun ja sekin vain nakshti, mutta me emme luovuttaneet. Me jatkoimme naksutteleamista, kunnes yksi räjähti."

⁹⁸ Siinä on tapa, miten sota voitetaan. Jatkakaa yrittämistä! Vetäkää panos piippuun ja vetäkää liipaisimesta. Teillä on tarkoitus, maali, johon osua. Ja jos se ei räjähdä, niin heittäkää se pois ja vetäkää toinen sisälle ja yrittäkää uudestaan. Vetäkää se piippuun ja yrittäkää uudelleen niin kauan, kunnes yksi räjähtää. Siellä on oleva yksi, joka tulee toimimaan, yksi niistä tulee räjähtämään. Ja sillä tavalla meidän täytyy tehdä. Jatkakaa ampumista, ampukaa, kunnes jotakin tapahtuu.

⁹⁹ Mitä minä olen tekemässä? Minä olen ampumassa nyt. Minä olen menossa tuntematta mitään johdatusta tai velvollisuutta. Miljoonat ihmiset katsovat teitä. "Mitä sinä tulet tekemään? Mikä on seuraava liikkeesi?" Jotkut ajattelevat, että minä olen kuollut. Jotkut ajattelevat jotakin muuta. Jopa, kun tuo ase räjähti muutamia päiviä sitten, sanottiin, että minä yritin tehdä itsemurhaa, kaikenlaista. Näettekö? Kaikkialla ympäri maan. Näettekö? Mutta teillä on se kaikki vastassanne. Sitten teillä on taakka ihmisistä.

¹⁰⁰ Ja kuvitelkaa vain, millaista olisi, jos Jumala antaisi teidän tietää ihmisten sydämet, joille olette puhumassa. Ajatelkaa sitä! Katsokaahan, veljet, ehkä... Minä tiedän, että teillä on taakkoja, mutta te ette ymmärrä. Ja sen lisäksi, täällä teillä on velvollisuus.

tehdäkseen pilaa Hänestä. He toivat Hänet sinne vain saadakseen vähän hauskaa Hänen kustannuksellaan. Ja nyt he ajattelivat, että Herra työskenteli juuri heidän kanssaan, koska tämä huonomaineinen prostituoitu nainen tuli ja pesi Hänen jalkansa kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan.

Tuo vanha fariseus ja loput noista papeista seisoivat siellä nurkassa sanoen: "Veli, Herra on lähettänyt tämän aivan tarkalleen meitä varten. Tässä me voimme liata Hänen Nimensä juuri nyt. Hän kutsuu itseään profeetaksi, ja ihmiset ajattelevat, että hän on profeetta. Ja he kutsuvat häntä Galilean profeetaksi. Ja hän jopa väittää olevansa Messias, ja me tiedämme että Messias tulee olemaan Profeetta. Ja tuolla hän nyt istuu, tuolla takana. Te näette, mihin me olemme tuoneet hänet. Katsokaa sitä siellä. Pojat, nyt me olemme saaneet hänet. Siellä hän istuu kumarassa kuin selkäänsä saanut koiranpentu. Ja joku prostituoitu hänen kaltaisesta ihmisluokasta tulee ja pesee hänen jalkansa tuolla tavalla. Ja hän ei edes tiedä sitä. Jos hän olisi profeetta, hän tietäisi, minkälainen tuo nainen on. Nyt, pojat, tämän päälle me otamme ryypyn, koska katsokaahan sinne." Näettekö?

¹⁷⁵ Mitä tahansa pilatakseen Hänen Nimensä, mitä tahansa pilatakseen ihmisten luottamuksen, ja tietämättä, että perkele oli riivannut heidät tekemään sen. He toimivat sopusoinnussa perkeleen kanssa yrittäen mustata Jumalan Pojan Nimeä.

¹⁷⁶ Kuinka he tekivät tämän, veljet? Koska he eivät koskaan tutkineet Kirjoituksia. Jeesus sanoi: "Tutkikaa Kirjoituksia. Te luulette, että teillä niissä on Iankaikkinen Elämä, ja ne juuri todistavat Minusta." Oi, mikä palvelustehtävä Hänellä olikaan! Näettekö? Kyllä vaan! "Jos Minä en tee Isäni tekoja, niin älkää uskoko Minua." Näettekö?

¹⁷⁷ Mutta tässä tämä fariseus sanoi: "Me olemme saaneet hänet nyt. Oi, katsokaapa tätä, täällä juhlassa on ehkä tuhat viisisataa ihmistä. Katsokaa häntä nyt istumassa siellä. Siellä hän istuu prostituoidun kanssa!"

¹⁷⁸ Ja mikä kauhistuttava asia se olikaan tuona aikana! Whew! Hum! Ja siellä Hän oli huonomaineisen naisen kanssa, joka oli livahtanut sinne sisälle ja sai sen näyttämään siltä, kuin Häinkin olisi livahtanut sisälle. Hän oli tullut jalkojenpesijäpalvelijan ohitse, ja kaikkea muuta, ja istui nyt siellä.

jos he heittävät teidät ulos. Hän tulee löytämään teidät jälleen. Näettekö? Hyvä on.

Ja Hän kysyi häneltä: “Uskotko sinä Jumalan Poikaan?”

¹⁷⁰ Hän sanoi: “Herra, kuka Hän on?” Hän ei edes tiennyt sitä. Ainoa asia, minkä hän tiesi, oli se, että hän, joka oli ollut sokea, saattoi silloin nähdä.

¹⁷¹ Minä tiedän tämän yhden asian, veljet. He voivat kutsua tätä fanaattisuudeksi ja miksi tahansa haluavat, mutta siinä missä minä kerran olin syntinen, minä olen nyt tullut armoon. Jotakin on tapahtunut minulle. Näettekö? Tämän yhden asian minä nyt tiedän, koska olen luottanut Hänen Sanaansa, uskonut Häneen. Minut on potkaistu ulos jokaisesta organisaatiosta taivaan alla. Yksikään niistä ei enää tule vastaanottamaan minua. Te tiedätte sen. Jotkut hyvistä miehistä täällä ulkona tulevat vastaanottamaan minut, mutta jokainen organisaatio on kääntänyt peukalot alas minulle. Se on totta. Mutta Hän on löytänyt minut. Hän on löytävä minut tavalla tai toisella. Niin se on.

¹⁷² Ja niinpä kaikki tulee olemaan hyvin, koska me haluamme olla Jeesuksen puolella. Ja ainoa tapa miten voitte olla Jeesuksen puolella, on olla sen puolella, mitä Hän on sanonut, uskoa Hänen Sanansa. Niinpä olkaamme Hänen puolellansa. Tuo sokea mies antoi heille todellisen todistuksen.

¹⁷³ Me näemme jälleen, että he yrittivät tuhota Hänen Nimensä.

Vain vähän lisää, ja minun täytyy hypätä joidenkin asioiden ylitse tässä.

No niin, kerran siellä oli eräs fariseus. Saarnasin siitä täällä jokin aika sitten kutsuen sitä nimellä *Pestä Jeesuksen jalat*. Uskon teidän kaikkien kuulleen minun saarnaavan siitä täällä, kun tuo fariseus pyysi Jeesusta kotiinsa. Tuo suuri, vanha, jäykäksi tärkätty fariseus, oli pyytänyt Häntä tulemaan. Ja te tiedätte, kuinka minä esitin sen pienenä näytelmänä, kuinka lähetti tuli ja löysi Hänet, ja kuinka Hän tuli sinne, vaikka tiesikin kuinka Hän oli vihattu, niin Hän meni sinne joka tapauksessa. Ja kun Hän tuli sinne, he eivät pesseet Hänen jalkojaan, vaan jättivät Hänet istumaan sinne kaikkine tiestä tulleine hajuineen.

¹⁷⁴ Ja Hänen istuessaan siellä, eräs pieni nainen tuli sisälle. He ajattelivat: “Voi sentään, Herra on hyvä meille, koska, katsokaahan, tämä tekee näistä hienot juhlat.” He olivat tuoneet Hänet sinne vain

¹⁰¹ Te sanotte: “Hyvä, sen tulisi olla helppoa sinulle, veli Branham. Kaikki mitä sinä teet, Jumala vain kertoo sen sinulle.” Ei, Hän ei tee sitä. Minä hikoilen sen vuoksi aivan niin kuin tekin, ja melkoisen paljon raskaammin. Varmasti. Minun täytyy hikoilla paljon kovemmin kuin teidän ja minulta tullaan vaatimaan enemmän. Siinä missä teidän täytyy vastata seurakunnasta, missä teidän täytyy vastata perheestänne, tai ehkä vain itsestänne, näettekö, niin on miljoonia sieluja, joista minun täytyy vastata. Ja minun täytyy tietää liikkeen. Ja jos Saatana lyö teitä yhden sielun tai muutaman sielun vuoksi, jotka te tulette saamaan, niin entä sitten täällä ulkona, missä miljoonat ovat? Kuinka monta panosta hän heittääkään sinne? Niinpä teillä on paljon muistettavaa, veljet. Ei ihme että minä joskus tulen hermostuneeksi. Aivan varmasti.

¹⁰² Mutta nyt... Minä jatkan lyömistä juuri nyt. Vedän panoksen piippuun, ja jos se syttyy, niin se on siinä. Jos se ei räjähdä, niin minä en lopeta. Minä tulen heittämään tuon räjähtämättömän pois ja yrittämään toisella. Yksi niistä tulee räjähtämään, ja siinä kaikki. Yksi niistä on räjähtävä jossakin. Sitten haluan sen myös olevan kohdistettuna maaliin, kun se räjähtää. Silloin osun siihen, mihin olen ampumassa. Olen varma, että te tiedätte, mitä minä tarkoitan. Siellä on jotakin jossakin. Olen lähdössä näihin kokouksiin, vain mennä sinne, eikä aikomukseni ole opettaa näitä suuria asioita, joita opetan teille.

¹⁰³ Te muistatte tuon unen, joka minulla oli, ja sen tulkinta oli: “Mene takaisin ja varastoi ruokaa.” Missä oli tuo varastorakennus? Se oli tämä tabernaakkeli. Onko missään mitään tämän kaltaista täällä ympäri maan, mikä olisi verrattavissa sen Sanoman kanssa, joka meillä on? Nyt tietenkin, veljemme täällä, näissä ulkopuolella olevissa pienissä seurakunnissa, he ovat sama kuin me. Me olemme yksi.

Minne te voisitte mennä löytääksenne Sen? Osoittakaa onko missään Siihen verrattavaa. Te menette suoraan pois Siitä kirkkokunnallisissa uskontunnustuksissa. Te tulette menemään pois Herran Jeesuksen Nimestä. Te tulette menemään pois kaikista näistä muista asioista. Näettekö? Ja tämä on se paikka, minne ruoka on varastoituna.

¹⁰⁴ No niin, yksi Sanoma, jonka saarnasin täällä teille kaikille... Katsokaahan, minä olen saarnannut yhdestä kuuteen tuntiin teille yhden Sanoman aikana. Nyt jos minun täytyisi käyttää yksi noista Sanomista,

siinä menisi viikko ottaa vain hieman täältä ja hieman tuolta, koska Se on varastoitu täällä.

¹⁰⁵ Se on ääninauhoilla. Se tulee menemään maailmanlaajuisesti nauhoilla sinne, missä ihmiset ovat kodeissaan. Nuo ääninauhat tulevat joutumaan suoraan Jumalan ennalta määrättyjen käsiin. Hän voi ohjata Sanan. Hän tulee ohjaamaan kaiken aivan tarkalleen omalle paikalleen. Siksi Hän lähetti minut takaisin tekemään tämän. "Varastoi ruokaa tänne." Hän kielsi minua menemästä meren ylitse.

¹⁰⁶ Veli Arganbright sanoi: "Tulehan nyt, menkäämme. Sinulla on varattuna yksi ilta, mutta me tulemme viemään sinut turistimatkalle kaikkialle yli maan." Juuri niin kuin minä näin veli Fredin ja veli Banksin yrittävän tehdä.

¹⁰⁷ Minä sanoin: "Minä en haluaisi mennä sillä tavalla." Näettekö? Se osoitti, että siellä oli jotakin muuta. Olen painanut ylös tuohon merkkiin asti nyt, mutta minä en tiedä minne päin mennä. Mutta ammusvarasto on kaikkialla ympärilläni.

¹⁰⁸ Kutsuiko Hän minut takaisin evankeliumin saarnaamiseen? Onko Hän kutsunut minut ulkomaalähetykseen? Onko Hän kutsunut minut olemaan Hänen profeettansa? Tuleeko minun olla pastorina jossakin? Mitä tahansa minun tuleekin tehdä, minä tulen jatkuvasti vetämään panoksia piippuun ja vetämään liipaisimesta. Yksi niistä tulee räjähtämään! Mutta minä en voi yksinkertaisesti istua paikoillani ja sanoa: "Herra, pane Sinä panos minun aseeseeni." Minä tulen panostamaan sen itse, ja vedän itse liipaisimesta. Hän on Se, joka huolehtii siitä kaikesta. Antakaa minun vain liikkua eteenpäin.

¹⁰⁹ Ja kun menen ulos näihin kokouksiin nyt, niin voi olla, etten sano mitään näistä Sanomista, niin kuin olen saarnannut täällä. Minulla ei ehkä ole yhtään iltaa erottamista. Minä en tiedä. Minä vain menen tietämättä, mitä minä tulen tekemään. En voi kertoa sitä teille. Minä vain menen.

¹¹⁰ Ja se on vain... Ja siten teidän täytyy tehdä. Teillä on jotakin mielessänne. Ihmiset täällä haluavat kirkkoa. Rakentakaa se! Rakentakaa se niin nopeasti kuin voitte! Hankkikaa opettajanne ja muut asiat.

Te veljet siellä ulkona pienine seurakuntinenne, ja te tahdotte, te teette työtä, ja Jumala tulee palkitsemaan teidät siitä. Menkää sinne

¹⁶⁶ He sanoivat: "Ei, sinä olet hänen opetuslapsensa. Me olemme Mooseksen opetuslapsia, katsomalla taaksepäin kautta historian, tiedättehän. Me olemme Mooseksen opetuslapsia. Tämä mies, me emme tiedä mitään hänestä. Me emme tiedä, mistä hän tulee. Me emme tiedä, mistä koulusta hän tulee. Hän ei koskaan tullut ja kysynyt meiltä näistä asioista. Me emme tiedä mitään siitä. Te ihmiset siellä ulkona, tiedättehän te, että tuota miestä ole asetettu virkaan? Tuo mies on jonkinlainen ennustaja. Hän on Beelsebul. Teidät on lumottu. Mitä, hänellä ei ole mitään arvovaltaa. Me emme ole vielä antaneet sitä hänelle. Näettekö? Me emme edes tiedä, mistä tämä mies tulee."

¹⁶⁷ Tämä poika, joka saattoi nähdä, seisoi siellä ja sanoi: "Tämäpä on ihmeellinen asia." Näettekö, nämä fariseukset yrittivät saada ihmiset pelkäämään. Mutta hän oli ottanut Jeesuksen puolen. Näettekö? Niinpä hän sanoi: "Tämäpä on ihmeellinen asia." Sallikaa minun sanoa se toisilla sanoilla, joilla hän olisi voinut sen sanoa. "Te miehet täällä ympärillä olette johtaneet kaikkea tätä uskontoa satoja vuosia, ja te puhutte tulevasta Messiaasta, jostakin, joka tulisi tapahtumaan aivan pian, kun Vapauttaja tulisi meille. Ja te kerrotte meille, mitä kaikkea Hän tulisi tekemään, kun Hän tulee. Ja tässä te, hengelliset johtajat, tämän yhteiskunnan ylipapit ja papit, seisotte täällä yhdessä näiden ihmisten edessä ja yritätte mustata Hänen Nimeään ja yritätte sanoa jotakin pahaa Häntä vastaan. Ja tuo Mies tuli ja avasi minun sokaistut silmäni. Minä olin syntynyt sokeana. Tässä ovat isäni ja äitini, jotka todistavat, että synnyin sokeana, ja olen istunut täällä keskelläne kaikki nämä vuodet, sokeana syntyneenä. Ja sitä ei ole tapahtunut maailman alusta alkaen. Ja tässä Mies voi tulla ja tehdä ihmeen, jollaista ei ole tehty maailman alusta alkaen. Ja te, hengelliset johtajat, te ette tiedä mitään siitä!" Whew! Hum! Hän sanoi: "Minä sanon, että tämä on ihmeellinen asia." Hän oli Jeesuksen puolella.

¹⁶⁸ Hänen sallittiin olla sokea, niin että Jumalan teot saattoivat tulla julki, koska hän tuli Herran Jeesuksen puolelle. Hän valitsi Hänen puolensa.

¹⁶⁹ Hän todella pisti heitä. Tiedättekö, mitä he tekivät? He sanoivat: "No niin, me tiedämme, että sinä olet syntynyt synnissä. Yritätkö sinä opettaa meitä." Ja he työnsivät hänet ulos kirkosta. Löivät hänet ulos. Puskivat hänet ulos. Heittivät hänet ulos. Mutta panitteko merkille, mitä tapahtui niin pian kuin hänet oli heitetty ulos? Jeesus löysi hänet jälleen! Aamen, aamen! Jeesus löisi hänet jälleen. Niinpä alkää murehtiko siitä,

Näettehän, siinä Hänet painettiin alas. He sanoivat: “Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme.”

¹⁵⁷ Oi, ja mahdollisesti muutama tuhat ihmistä oli seisomassa siellä. Mutta jos nuo fariseukset vain voisivat panna jonkin häpeällisen tahrn Hänen Nimeensä tai tehdä jotakin säikyttääkseen ihmiset, niin he olisivat ajaneet Hänet ulos sieltä. Näettekö? Kaikki Hänen vaikutusvaltansa olisi mennyttä.

¹⁵⁸ Joukko heitä tuli sinne papillisissa kaavuissaan ja sanoivat: “Puhukaa hänen puolestaan.”

¹⁵⁹ He sanoivat: “Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme. Me tiedämme, että hän syntyi sokeana, mutta me emme tiedä, kuinka hän nyt näkee. Kysykää häneltä, hän on tarpeeksi vanha.” Näettekö?

¹⁶⁰ Hyvä on. He antoivat noutaa hänet ja sanoivat: “Kuka antoi sinulle näkösi? Kuinka hän paransi sinut?”

Hän sanoi: “Eräs, jota kutsutaan Jeesus Nasaretilaiseksi, antoi minulle näköni.”

¹⁶¹ Ja he sanoivat: “Anna kunnia Jumalalle. Mehän tiedämme, että tämä mies on syntinen.” He sanoivat: “Mistä hän on?”

¹⁶² Hän sanoi: “Minä en tiedä. Hän vain kulki ohitse ja paransi minut. Siinä kaikki mitä tiedän asiasta. Mutta yhden asian minä tiedän. Minä en voi kertoa teille onko Hän syntinen vai ei. Sitä en tiedä. Minä vasta tapasin tuon miehen tänään. Mutta Hän kykeni antamaan minulle näköni. Ja tämän yhden asia tiedän: minä, joka kerran olin sokea, voin nyt nähdä. Siitä olen varma, koska olin sokea puoli tuntia sitten ja nyt näen aivan yhtä hyvin kuin kuka tahansa teistä miehistä. Niinpä minä tiedän, että voin nähdä.”

¹⁶³ Oi, miten se polttikaan heitä! He ajattelivat...

¹⁶⁴ Hän sanoi: “Haluatteko tekin kaikki olla Hänen opetuslapsiaan?” Se oli hyvä, horjumaton todistus. Sanoisin, että se oli todella hyvä todistus.

¹⁶⁵ Hän sanoi: “Haluatteko te kaikki...” Tässä on tavallinen seurakunnan jäsen, sokea mies, seisomassa siellä kadulla sen jälkeen, kun hän oli kohdannut Jeesuksen, kysymässä fariseuksilta, noilta piispoilta ja päämiehiltä, josko he haluaisivat olla Hänen opetuslapsiaan. “Haluatteko te myös olla Hänen opetuslapsiaan?”

ulos! Saarnatkaa! Tehkää kaikki minkä voitte! Tulkaa kaikki yhteen, te miesjoukko, pitäkää kokouksia ja puhukaa Kirjoitusten syvistä asioista ja rukoilkaa. Älkää vain kokoontuko tänne yhteen, ellette tule pelkästään rukouskokousta varten. Rukoilkaa salassa. Pysykää huoneessanne, kätkeytykää jonnekin, ja ainoastaan polvistukaa alas ja pysykää Jumalan edessä ja pysykää siellä.

Ja sitten kun te näette jotakin liikehdintää, ja te näette, että se menee hiukan pois Sanasta, silloin olkaa varovaisia! Ei väliä sillä, kuinka hyvältä se näyttää, pysähtykää juuri siinä! Silloin on väärä henki saanut otteen teistä, koska tämän päivän Sanoma on Sanaan. Näettekö? Älkää...

¹¹¹ Katsokaahan, jos te sanotte: “Voi sentään, veli Branham, minä sanon sinulle, että se-ja-se. Se-ja-se nousi seisomaan yhtenä iltana, ja tämän kaltainen asia tapahtui tällä tavalla.”

Tarkatkaa sitä! Pitäkää sitä silmällä tarkasti! Älkää kieltäkö mitään. Vain odottakaa nähdäkseen, kuinka se toimii, ja sitten tuokaa se Sanaan ja nähkää, kuinka se kestää vertailun Sanan kanssa. Sitten, jos se kestää vertailun Sanan kanssa, niin kaikki on hienosti, joten kiittäkää Jumalaa ja jatkakaa eteenpäin sen kanssa. Näettehän? Niin kauan kuin se pysyy Sanassa. Se on minun mielipiteeni siitä, kuinka minä ajattelen, että teidän tulisi tehdä.

¹¹² Ja veli Neville, veli Ruddle, veli Crase, ja veli Beeler, ja kaikki te veljet täällä, Junie, missä sitten oletkin, ja loput teistä veljistä, Jumala runsaasti siunatkoon teitä.

Minä näen Terryn, Lynnin, Charlie Coxin, Daavidin, ja teidät kaikki nuoret miehet täällä, Jumala voidelkoon teidät. Kuinka me haluaisimmekaan ottaa kourallisen teistä olemaan evankeliumin saarnaajia ja asettaa teidät jonnekin tietäen, kuinka te olette kasvaneet, kuinka te voitte seistä ja tuntea Sanoman ja tutkia ja vahvistaa itsenne. Jos te tunnette kutsun elämässänne... Minä näen kaksi tai kolme nuorta miestä, neljä tai viisi istuu toisella penkkirivillä täällä, ja sillä tavalla. Te olette nuoria miehiä, ja minä olen tulossa vanhaksi. Veli Neville on tulossa vanhaksi. Me olemme keski-ikäisiä miehiä. Jos aikaa vielä on, niin me tulemme jättämään näyttämön jonkun ajan kuluttua. Teidän täytyy täyttää meidän kenkämme.

¹¹³ Ja niinpä te näette... Ja sitten tuona päivänä se ehkä tulee kasvamaan suuremmaksi, jos vielä on huomista. Mutta niin kauan kuin on tämä päivä, työskennelkäämme niin kauan kuin päivää on.

Huominen ei ehkä koskaan tule. Jos se tulee, niin olkaamme valmiit sitä varten. Näettekö mitä tarkoitan? No niin, sen ajatuksen haluan antaa teille.

¹¹⁴ Eikö se olisi hienoa nähdä veli, sieltä ylhäältä Uticasta, veli Crase, ja kaikkien teidän toisten veljien täällä, kokoontuvan yhteen paikkaan. Ja te sananpalvelijat istuisitte yhdessä ja neuvottelisitte asioista. Teillä täytyy olla yhteys jossakin. Teillä täytyy olla jotakin, minkä vuoksi kokoontua yhteen. Te kaikki tulette yhteen ja uskotte toistenne kanssa, ja sillä tavalla, ja neuvottelette ongelmista, ehkä kerran kuussa, vain te sananpalvelijat. Kokoontukaa jossakin, yhdessä kirkoistanne. Istukaa ja keskustelkaa siitä, jokainen teistä pastoreista, ja evankelistoista ja mitä olettekin.

Sitten, jos joku suuri ongelma tulee, jota ette voi selvittää, ja sitten, jos minut on kutsuttu evankeliumin kentälle... Enkä minä tiedä, onko niin. Ja jos niin on, niin te tiedätte, että minä olen vähän väliä tuleva tänne takaisin. Ja sitten jos teillä on noita asioita, niin me tulemme kokoontumaan yhdessä ja istumaan täällä. Yhdellä teistä on kutsu elämässänne... Meillä ei tule olemaan mitään yksityisiä tapaamisia, joita meillä on ollut, vaan me tulemme kaikki yhteen ja pysymme siellä, kunnes meillä on NÄIN SANOO HERRA.

¹¹⁵ Ja jos te voitte saada saarnaajat suoraan, ja hän menee eteenpäin oikein, niin katsokaa, mitä hän tulee tekemään. Hänellä tulee olemaan vaikutus. Se selvittäisi satoja näistä asioista. Siinä se on, me vain lyömme päättämme seinään, näettekö? Meidän täytyy saada se systeemiksi, Jumalan systeemiksi.

¹¹⁶ Kuten Jetro sanoi Moosekselle: "Ethän sinä voi huolehtia siitä kaikesta." Ja Jumala asetti sinne seitsemänkymmentä vanhinta ja otti Henkeä, joka oli Mooseksen yllä ja pani noiden seitsemänkymmenen vanhimman ylle, ja he profetoivat, eikä se heikentänyt Moosesta tippaakaan. Se vahvisti häntä. Hänellä oli aivan yhtä paljon profetiaa itsessään kuin silloinkin, kun Henkeä oli otettu pois hänestä profetoimaan. Näettehän? Jumala vain erotti sanoen: "Nyt Mooses, antaa heidän tuomita pienempiä asioita, mutta kun tulee kysymys suuremmista asioista, niin tule sinä ja auta heitä."

¹¹⁷ No niin, se on oikea tie. Se oli Jumalan tie siellä aikaisemmin. Se oli Jumalan tie alkuseurakunnan aikana. Ja minä uskon, että se on Jumalan tie nyt meitä varten tehdäksemme sen. Niinpä tehkäämme se.

Herran tahdosta jossakin", joku ajattelee. Kun tuo ase räjähti kädessäni: "Kyllä, hän on poissa Herran tahdosta." Veli Neville ajoi kolarin: "Hän oli poissa Herran tahdosta." Se ei ole tarkalleen oikein. Ei, se ei ole. Jumala sallii nuo asiat.

Jeesus kääntyi ympäri ja antoi heille oppitunnin.

¹⁵² He sanoivat: "Hänen isänsä on täytynyt tehdä syntiä, tai hänen äitinsä on tehnyt syntiä, tai hänkö teki syntiä?" Jeesus sanoi: "Kukaan heistä ei tehnyt syntiä, vaan siksi että Jumalan teot voisivat tulla ilmi." Aamen! Näettekö? Jumala antaa näiden asioiden tapahtua siksi, että Jumalan teot tulisivat ilmi.

¹⁵³ Ja niinpä Hän antoi tuolle miehelle hänen näkönsä ja jatkoi matkaansa. Ja kun siitä oli kerrottu ympäri, tulivat fariseukset. "Tässä oli mies, joka oli sokea ja istui siellä kerjäämässä, ja tässä hän voi nähdä." Se oli huhuna heidän keskuudessaan, ja pojat, eikö se saanutkin jotakin liikkeelle! Ja tässä he tulivat ja näkivät, että tuo sokea mies voi nähdä.

Ja ensiksi, he halusivat löytää jonkun tavan miten pelotella ihmisiä, koska he jo olivat sanoneet: "Jos joku menee tämän uuden opin ja tämän profeetan perään, jota kutsutaan Jeesus Nasaretilaiseksi, niin välittömästi heidät erotetaan seurakunnan yhteydestä. He eivät enää voi mennä synagogaan. Jos te olette yhteydessä häneen, tai osallistutte hänen kokouksiinsa, niin te ette enää voi mennä synagogaan."

¹⁵⁴ Niinpä he halusivat tehdä siitä suuren näytöksen, koska he vihasivat Häntä. He eivät ajatelleet tuota sokeaa mies raukkaa, vaan he halusivat tehdä siitä suuren näytöksen saadakseen ihmiset pysymään poissa Hänestä.

¹⁵⁵ He sanoivat haluavansa kysyä sitä hänen isältään ja äidiltään. Niinpä he menivät ja noutivat isän ja äidin. He sanoivat: "Onko tämä teidän poikanne?"

He vastasivat: "Kyllä, herra."

"Oliko hän syntynyt sokeana?"

"Kyllä, herra."

"Ja miten hän sitten näkee?"

¹⁵⁶ "Isä ja äiti pelkäsivät", sanoo Raamattu, "koska he pelkäsivät, että heidät erotettaisiin synagoga, jos he tunnustaisivat, että se olisi."

¹⁴⁶ No niin, sillä tavalla he tekivät Jeesukselle. He eivät... Ja teidän täytyy opettaa ihmisiänne, teidän pastoreiden, tekemään samoin. Jos joku tulee ja sanoo: “Ah-h-h, tiedätkö, teidän seurakuntanne, he olivat siellä-ja-siellä. He eivät ole...”

¹⁴⁷ Kyllä vaan, siellä saattoi olla tusina heitä istumassa siellä silloin, mutta entä tuo yksi, jonka kohdalla kaikki on oikein, ja joka istuu siellä? Te ette yksinkertaisesti voi nähdä metsää puiden vuoksi, siinä kaikki. Siinä se on jälleen, näettekö nyt?

¹⁴⁸ Ja niinpä he yrittivät... He eivät olleet halukkaita tunnustamaan, että Hän oli tekemässä Jumalan työtä, joten he yrittivät kylvää eripuraisuutta ja saada ihmiset olemaan uskomatta sitä. Mutta nuo ihmiset, jotka uskoivat Häntä, pysyivät Hänen kanssaan. He ottivat Hänen puolensa.

¹⁴⁹ Tiedätkö, minä ajattelin tässä... Minulla on kirjoitettuna parista ihmisestä tänne... He eivät voineet muuttaa tuota sokeaa miestä, tuota miestä, jolle Hän juuri oli antanut hänen näkönsä. Me tunnemme tuon kertomuksen. Ja kaiken lisäksi Hän antoi heille kovasti polttavia kysymyksiä. He tulivat sinne ylös. Ja Jeesus käveli ohitse. Ja Hän oli mies, joka oli halveksittu ja vihattu. Ja Raamattu oli sanonut, että Hänet tultaisiin hylkäämään. Hänessä ei olisi kauneutta, jota me Häneltä haluaisimme. Ja kaikki me kuten lampaat olimme menneet eksyksiin. Hän oli surujen mies, tuttu murheen kanssa. Ja mitä kaikkea Raamattu sanoi Hänen tulevan olemaan. Hän tulisi olemaan halveksittu ja hyljätty. Ja me näemme tuon miehen.

¹⁵⁰ Nyt nuo, jotka uskoivat Sanan, he tunsivat Hänet juuri noista asioista, joita Jeesus teki ja asioista, jotka olivat Hänen elämässään. He tunsivat, kuka Hän oli. Niinpä he eivät voineet panna mitään pahaa Hänen ylleen, koska he eivät voineet nähdä sitä. Ja tiedätkö, rakkaus on joka tapauksessa sokea noille asioille. Rakkaus peittää syntien paljouden, tiedätkö. Täydellinen rakkaus heittää ulos pelon ja synnin ja kaiken eripuraisuuden. Rakkaus tekee sen.

¹⁵¹ Nyt tämä sokea mies istui siellä, ja Jeesus ja Hänen opetuslapsensa kulkivat ohitse. Ja minä uskon Jeesuksen antaneen heille pienen oppitunnin tässä. Kun he näkivät tämän sokean miesraukan, he ajattelivat: “No niin, aivan varmasti, jossakin tuon takana täytyy olla synti.” Kun me näemme jotakin tapahtuvan miehelle, me aina sanomme: “No niin, hän on tehnyt syntiä. Hän on mennyt Herran tahdon ulkopuolelle jossakin.” Kun veli Crase iski pylvääseen: “Hän on poissa

Lopettakaamme siitä puhuminen ja tehkäämme se, siinä kaikki. Jumalan armosta me voimme tehdä sen. Ettekö tekin usko siihen? [Veljet sanovat: “Aamen.”]

Katsokaamme nyt. Oi, olen jo käyttänyt aikani.

¹¹⁸ Mutta Billy kirjoitti muistilapun tänne. Hetkinen vain, niin katson mitä se on: Minä olen New Albanysta... tyttäreni Grace... Memorial sairaalassa... katkaisi käsivartensa... haluaa rukousta hänen puolestaan, T-r-o-u-b, W.C. Troub, jotakin senkaltaista.

Rukoilkaamme tämän nuoren naisen puolesta.

¹¹⁹ Taivaallinen Isämme, niin kuin me nyt olemme puhuneet, ja minä ajattelen sitä, kuinka Iranaeus ehkä katsoi omaa pientä miesryhmäänsä, joka ehkä oli paljon pienempi ryhmä kuin mitä täällä on tänä iltana. Ja heillä ei ollut istuimia istuakseen. He istuivat kylmillä kivipaaseilla hänen puhuessaan heille. Nuo miehet menivät ulos tietäen, että heidät voitaisiin syöttää leijonille tai heidän päänsä voitaisiin lyödä poikki. Mutta isiemme usko yhä elää huolimatta vankiluolasta, liekestä ja miekasta.

¹²⁰ Minä kiitän Sinua näistä miehistä, Herra. Minä rukoilen, että Sinä tulisit siunaamaan heitä, siunaisit jokaista heistä nyt Sinun Nimessäsi, ja Sinä pitäisit heidät uskossa, joka kerran annettiin pyhille, niin että he eivät milloinkaan eroa siitä, niin että Sinä voit lähettää tästä ryhmästä pastoreita, opettajia, evankelistoja. Oi Jumala, suo se. Ja voikoot he puolustaa asemia kaikkialla missä tahansa he ovatkin. Voikoot he jatkuvasti tehdä työtä, kunnes Jeesus tulee.

¹²¹ Ja nyt, Isä, minä rukoilen jokaisen näiden pyyntöjen puolesta, jotka ovat tulleet tänne tänä iltana, ja pyydän, että Sinä muistaisit tätä pientä naista täällä, joka on katkaissut käsivartensa. Voikoon Kaikkivaltiaan Jumalan voima parantaa hänet ja tehdä hänet terveeksi. Suo se, Herra. Minä rukoilen, että Sinä auttaisit häntä ja siunaisit häntä. Siunaa hänen rakkaitaan, jotka muistivat häntä ja soittivat. Ja voikoon voima, joka nosti Jeesuksen ylös haudasta, nostaa ylös tämän tytön. Voikoon hänen käsivartensa tulla terveeksi.

¹²² Kaikki nämä pyynnöt, jotka mainittiin tänä iltana: tuo poika raukka, joka makaa siellä, ja jolla on tämä... Kuulin veljen ilmoittavan siitä, että tuo Hodgkinsin tauti on syönyt hänet niin, että hänen kasvonsa ovat

palaneet radiumista ja niistä, mitä he hänelle antavat. Jumala, ole armollinen tuolle pojalle. Anna hänen elää.

Me ajattelemme tuota miestä, joka ei valmistautunut kohtaamaan Sinua, ja on mennyt nyt. Hänen vaimonsa murskaantunutta päätä ja adoptoitua lasta. Ja kaikki nämä muut.

Sisar Bruce kantaen tuota vettä. Ja hän on tulossa vanhaksi, Isä. Ja siellä hän poltti käsivartensa ja ruumiinsa ylhäältä alas. Me rukoilemme hänen puolestaan. Hän on luultavasti sairaalassa, ja me rukoilemme, että Sinä vapauttaisit hänet ja toisit hänet ulos sieltä. Suo se, Isä. Me pyydämme näitä siunauksia Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

¹²³ Nyt haluan kysyä teiltä jotakin. Kysyä teiltä, että uskotteko te meillä olevan aikaa pienelle määrälle Sanaa? Onko teillä aikaa? [Veljet vastaavat: "Kyllä."] Tiedän, että on vähän myöhä, mutta minulla on jotakin pientä täällä, jota ajattelin tänään ja josta haluaisin puhua minuutin verran, ja se voi auttaa teitä.

Ja ajattelin ensin, että ilmoittaisin tämän. Se on tällä nauhallalla, ja jos joku haluaa viitata siihen, niin se tulee olemaan Jimillä. Siitä, mitä minä ajattelen, että tulisi tehdä. Ja mitä teidän veljien tulisi tehdä.

¹²⁴ Tiedätkö, että kun nuo entisajan miehet menivät ulos, ja joskus heitä oli vain kuusi tai kahdeksan yhdessä, ja he ravistivat koko maata. Te tiedätte Aquilasta ja Priscillasta, tuosta suuresta herätyksestä, joka Apolloksella oli siellä, tuossa joukossa oli vain noin kuusi tai kahdeksan miestä ja naista. Tuo koko seurakunta koostui kuudesta tai kahdeksasta. Teillä on kuusi seitsemän kertaa enemmän täällä tänä iltana, kuin heillä oli silloin.

¹²⁵ Te tiedätte, että Jeesuksella oli vain kaksitoista apostolia. Me aina ajattelemme jotakin suurta, mutta Jumala ei toimi noissa suurissa luvuissa. Näissä pienissä ryhmissä Hän toimii. Näettehän? Katsokaa kautta aikojen, milloin tahansa Hän kohtasi miehen, se tapahtui pienissä ryhmissä, näettehän, ja puhui heidän kanssaan ja asetti heidät virkaansa. Se on Jumalan hyvä tahto tehdä se. Sillä tavalla Hän haluaa tehdä sen. Ja nyt, me haluamme vain pitää Jumalan keskellämme ja mennä ja tehdä nämä asiat.

¹²⁶ Nyt sunnuntaiaamuna, jos Herra tahtoo, minä haluan puhua aiheesta *Ehtoajan Evankeliumin saarnaaminen*. Ja sitten, jos Herra

¹⁴⁰ He aina yrittävät heittää jonkinlaisen variksensyötin ja sanoa: "Tämä on esimerkki. Tämä sen teki. Oi, minä tiedän erään määrätyn saarnaajan, joka oli pyhyiden saarnaaja, ja hän teki tällaista ja tuollaista." Mutta he eivät osoita toisia, jotka eivät olleet pyhyiden saarnaajia, ja jotka myöskin tekivät sitä. Näettekö te? Ja he eivät osoita niitä suuria asioita, joita Jumala teki.

¹⁴¹ Kuten jos joku sanoisi: "Oi, tässä tuo mies meni liian pitkälle. Hän meni liian pitkälle." Hän on saattanut tehdä sen. "Hän on tuhonnut itsensä. Hän meni liian pitkälle! Hänestä on tullut fanaatikko." Hän on saattanut tehdä sen. Mutta heidän osoittaessaan yhteen, joka meni liian pitkälle, niin kuinka sitten on näiden miljoonien kanssa, jotka eivät koskaan menneet liian pitkälle? He eivät nähneet sitä. Ymmärrätekö mitä minä tarkoitan? [Veljet sanovat: "Kyllä."]

¹⁴² Niinpä nuo ihmiset, nuo fariseukset, ja saddukeukset, ja tekopyhät, ja herodilaiset, ja kaikki, yrittivät heittää varjon Jeesuksen ylle, mutta nuo todelliset uskovaiset, jotka olivat ennalta määrätty kuulemaan tuon Sanoman, kuulivat Sen eivätkä nähneet Siinä minkäänlaista virhettä.

¹⁴³ Samoin on nytkin. Nuo, jotka uskovat Häneen, rakastavat Häntä. Nuo, jotka uskovat Häneen, eivät näe mitään virhettä Hänessä. He eivät näe mitään harhaoppia. He eivät näe mitään väärää. He eivät näe mitään väärää Hänen Sanassaan. He eivät näe mitään väärää Hänen ihmisissään. He näkevät vain Jeesuksen, ja siinä kaikki. He ovat ennalta määrättyjä Iankaikkiseen Elämään, joten he vain ottavat Jeesuksen puolen ja pysyvät siellä.

¹⁴⁴ Meillä oli tapana laulaa erästä pientä laulua, veli Roy Roberson ja... Me tapasimme laulaa erästä pientä laulua täällä, luulisin siihen aikaan, kun te tulitte tänne:

*Minä valitsen tien Herran harvojen halveksittujen kanssa;
Olen aloittanut Jeesuksen kansaa ja menen lävitse,
Haluan mieluummin vaeltaa yksin Jeesuksen kanssa,
Ja pitää tyynynäni kiveä kuten Jaakob.*

¹⁴⁵ Te olette kuulleet tämän pienen laulun. Se on totta. Minä mieluummin valitsen eripuraisuuden tien, otan halveksittujen tien, niiden tien, joista puhutaan, ja vaellan Jeesuksen kanssa. Minä en näe siinä mitään vikaa. Minä en näe toisen miehen erehdyistä, vaan jatkan vain eteenpäin menoa. Siinä kaikki.

palvelustehtävästään. Ja siitä syystä he yrittivät vähätellä. Mutta Hänellä oli Jumalan palvelustehtävä, ja he tiesivät sen, mutta Se oli vastoin heidän uskontunnustuksiaan, joten he yrittivät väheksyä Häntä. Yrittäen löytää pienimmänkin virheen, minkä vain saattoivat löytää saadakseen Hänet pois tieltä. He halusivat Hänen lopettavan. He halusivat ihmisten arvostelevan Häntä.

He halusivat sanoa: “Tämä kaveri ei ole yhtään mitään. Katsokaapa tätä. Tuolla hän nyt on, ja hän teki tällaista. Ja te tiedätte, että se ei ole oikein. Meille on koko elämämme ajan opetettu, että meidän tulee uskoa vanhimpia. Ja tässä hän on, hän seisoi siellä ja huusi tuota vanhinta vastaan. Hän oli eri mieltä isien perinnäissäännön kanssa, ja meidän tulisi uskoa isiemme perinnäissääntöä. Jokainen rabbi on opettanut sitä meille koko elämämme ajan. Ja tämä mies tulee ja on eri mieltä heidän kanssaan.” Näettekö? “Mitä, eihän tuon kaltainen mies ole sopiva saarnaajaksi.”

¹³⁶ Katsokaahan, he yrittivät väheksyä Häntä. Mutta kaiken sen keskellä, he eivät voineet estää noita, jotka uskoivat Häneen ja rakastivat Häntä ja olivat nähneet Hänen olevan kirjoitusten mukainen, ihmeineen ja merkkeineen. Ei! Nuo, jotka uskoivat Häneen, he uskoivat Häneen. Nuo, jotka rakastivat Häntä, seisoiivat Hänen rinnallaan. He eivät halunneet nähdä sitä, mitä muut osoittivat heille.

¹³⁷ Oi, kunpa me voisimme olla sellaisia. Jospa me vain emme voisi nähdä. Jos joku tulee tänne ja sanoo: “Tiedätkö mitä? He sanovat, että te olette helluntailaisia.”

“Emme kirkkokunnallisia.”

“No niin, mutta te olette sellaisia, jotka kastavat Jeesuksen Nimessä.”

“Kyllä vaan, se on oikein.”

¹³⁸ “No niin, antakaahan kun kerron teille jotakin. Tunsin kerran miehen, joka oli kastettu sillä tavalla, ja hän teki sellaista-ja-sellaista.”

¹³⁹ Mutta katsokaahan, sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Se on perkele, joka yrittää heittää varjoa teidän yllenne. He aina yrittävät osoittaa teille jotakin vanhaa laivaa, joka on haaksirikkoutunut meren rannalle, mutta he eivät osoita teille tuota, joka on tehnyt matkan turvallisesti. Näettehän? Se on totta.

sallii, minä tulen mahdollisesti lähtemään ja tulen takaisin vasta myöhään syksyllä. Tulen ehkä takaisin joskus syyskuussa.

Ja nyt toivon, että siihen asti teillä menee kaikki hienosti, veljet, ja että kokouksenne kasvavat lukumäärissä, ja että Jumalan armo on yllänne siihen asti, kunnes tapaamme. Ja luotan siihen, että te tulette rukoilemaan minulle menestystä.

Muistakaa rukouksissanne minua. Se merkitsee, että te olette kollegoitani, te olette minun ystäviäni, minun apuni. Ja yhdessä me olemme auttajia Herrassa. Ja seisoiessani siellä vihollisen edessä haluan muistaa, että uskolliset, todelliset sotilaat, jotka saavat rukouksiin vastaukset sairaiden ja ahdistettujen puolesta, rukoilevat minun puolestani. Minä olen yksi, joka tarvitsee sitä siellä ulkona. Minä todella tarvitsen sitä, joten rukoilkaa te kaikki minun puolestani tullessanne yhteen. Älkää unohtako minua yhdessäkään kokouksessa. Rukoilkaa puolestani.

¹²⁷ Nyt Johanneksen 9. luku, haluan lukea 26. jakeesta 35:een, puhuaksemme muutamia minuutteja ja sitten lopetamme seuraavien kahden tai kolmenkymmenen minuutin kuluttua, tai ehkä aikaisemmin jos Herra tahtoo. Haluan nyt lukea nämä Kirjoitukset Joh.9: 26-35. Minulla on kirjoitettuna se täällä, jotakin, jota ajattelin.

Sitten sanoivat he hänelle uudestaan: Mitä hän teki sinulle? Kuinka hän avasi sinun silmäsi?

Hän vastasi heille: Minä olen jo kertonut teille, ja te ette kuulleet. Minkä vuoksi te haluatte kuulla sen uudestaan? Tahdotteko te myös olla hänen opetuslapsiaan?

Sitten he solvasivat häntä ja sanoivat: Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

Me tiedämme että Jumala puhui Moosekselle, mutta tästä miehestä me emme tiedä, mistä hän on.

Mies vastasi ja sanoi heille: Tämähän on ihmeellinen asia, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni.

Nyt me tiedämme, että Jumala ei kuule syntisiä, mutta jos kuka tahansa on Jumalan palvoja ja tekee hänen tahtonsa, häntä Hän kuulee.

Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan mies olisi avannut sokeana syntyneen silmät.

Jos tämä mies ei olisi Jumalasta, hän ei voisi tehdä mitään.

He vastasivat ja sanoivat hänelle: Sinä olet kokonaan syntynyt synneissä, ja opetatko sinä meitä? Ja he heittivät hänet ulos.

Jeesus kuuli, että he olivat heittäneet hänet ulos, ja kun hän oli löytänyt hänet, sanoi hän hänelle: Uskotko sinä Jumalan Poikaan?

¹²⁸ Nyt haluaisin puhua muutamia minuutteja teille, veljet, tietäen, että pieni puheeni täällä, minä en tiedä mitä siitä tulee, mutta luotan siihen, että Jumala tulee käyttämään sitä jollakin tavalla. Ja nyt tässä, Hänen Sanansa mukaan... Minä tiedän, että veli Sink ja veli Neville, tai joku teistä sananpalvelijoista tavallisesti saarnaa. Ja ollessani täällä kanssanne, jos annatte minulle anteeksi, niin haluan vain puhua hieman tällä tavalla.

¹²⁹ Haluan nyt ottaa aiheeksi tässä *Olla Jeesuksen puolella*. Fariseukset ja Hänen päivänsä johtajan aina yrittivät vähätellä Häntä ihmisten edessä. Se oli juuri se toimintatapa, joka perkeleellä oli. Kaikki fariseukset ja Hänen päivänsä opettajat yrittivät väheksyä Jeesusta. He tekivät kaikkensa tehdäksseen sen Hänelle. He pitivät Häntä silmällä jatkuvasti nähdäkseen, mistä he voisivat löytää jotakin vikaa, ja he eivät koskaan puhuneet Hänen hyvistä puolistaan. He löysivät aina jotakin, josta he voivat vähätellä Häntä ja sanoa: "Näettehän nyt, katsokaapa tätä. Jos hän olisi Jumalan mies, hän ei tekisi sitä tällä tavalla", tai, "Jos hän olisi Jumalan mies, hän ei tekisi sitä tuolla tavalla." He yrittivät heittää varjon Hänen ylleen saadakseen ihmiset olemaan uskomatta Häneen. Se on perkeleen työtä, ja tuo vanha juoni ei ole milloinkaan lakannut.

¹³⁰ Monta kertaa sananpalvelija tulee tekemään virheen. Ja jos hän tulee paikkakunnalle, joku kallis veli, joka yrittää tehdä sitä, mikä on oikein ja johtaa ihmisiä oikein, niin perkele tekee kaiken minkä vain voi osoittaakseen uskomattomalle tai niin kutsutulle kristitylle tuolla paikkakunnalla jonkin tuota miestä vastaan.

Tiedättehän, että todellinen kristillinen tapa on kätkeä kaikki, mitä vai voitte veljeltä. Älkää kertoko hänen pahoja puoliaan. Kertokaa ainoastaan hänen hyvät puolensa. Kertokaa hänestä se, minkä te tiedätte

olevan hyvää. Jos on jotakin pahaa, niin jättäkää se rauhaan. Tuolla miesraukalla on tarpeeksi häntä vastaan muutenkin. Älkää ottako seivästä ja yrittäkö työntää miestä syvemmälle ojaan. Näettehän? Älkää koskaan yrittäkö työntää häntä alas. Hän on jo alhaalla. Yrittäkää auttaa häntä. Mutta liian monet meistä tänään, liian monet ihmiset tänään, voisin sanoa, yrittävät tehdä sen. Jos he vain voisivat saada jotakin muuta, joka olisi todella pahaa.

¹³¹ Nyt esimerkiksi, jos yksi teistä veljistä tekisi erehdyksen ja tekisi jotakin väärää, joka on mahdollista teille tehdä kuten minullekin, jokaiselle meistä. Mutta jatkaessamme eteenpäin muistakaamme olevamme veljiä. Me olemme veljiä. Ja jos meillä on jotakin taisteltavaa, niin taistelkaamme toinen toisemme kanssa. Tuokaa se yhteen. Tuokaa se veljien eteen ja selvittäkää se.

¹³² Meillä oli tapana tehdä Branhamin perheessä niin, että jos yksi pienemmistä teki jotakin, niin he sanoivat kertovansa siitä Billille, koska minä olin suurin. Ja minun täytyi seistä siellä ja katsoa, mikä oli oikein ja mikä väärin. Ja minun oli päätettävä, kumpi oli oikeassa ja kumpi väärässä. Jos he eivät sittenkään uskoneet sitä, niin sitten he menivät selkäni taakse ja tappelivat sen selväksi. Mutta he olivat yhä veljiä. Näettehän? He saattoivat tapella takapihalla toinen toistensa kanssa ja etupihalla toinen toisensa puolesta. Niinpä, sillä tavalla se oli, ja me olemme yhä veljeksiä.

¹³³ No niin, sillä tavalla meidän tulee tehdä tämä. Jos teillä on jotakin jotain veljeänne vastaan, älkää kertoko jollekin muulle siitä, jos se on väärää. Menkää hänen luoksensa ja sanokaa se hänelle. Sitten jos hän alkaa väitellä kanssanne, sitten ottakaa joku toinen mukaanne. Sitten ottakaa se esiin sillä tavalla kuin Raamattu sanoo.

¹³⁴ Mutta Jeesus, he vain yrittivät löytää pienimmänkin varjon, jonka saattoivat löytää yrittääkseen vähätellä Häntä ihmisten edessä. Ja sitä perkele haluaa. He haluavat vahingoittaa teidän vaikutusvaltaanne ihmisten edessä. Siksi teidän tulee tarkata varoen, mitä te teette. Vaeltakaa kuin todellinen Jumalan mies. Puhukaa kuten Jumalan mies. Näettekö? Toimikaa kuten Jumalan miehet. Eläkää kuten Jumalan miehet, koska perkele, teidän vastustajanne, kulkee kuin karjuva leijona yrittäen niellä, kenet hän voi.

¹³⁵ Miksi he tekivät tämän? He kadehtivat Häntä. Siitä syystä he yrittivät vähätellä Häntä. He olivat kateelliset Hänen